

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2255, z 2017 r. poz. 379, 1537, 1926, 2409, z 2018 r. poz. 2354.

U S T A W A

z dnia 16 listopada 2016 r.

Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 13 i art. 15, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 1a) art. 19–21, art. 23, art. 24, art. 26, art. 32, art. 34 oraz art. 42 ust. 2–5, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.
- 2) (uchylony)

Art. 2. (uchylony)

Rozdział 2

Zmiany w przepisach

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, 1823 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 189¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 189¹. Uprawnienie, o którym mowa w art. 189, przysługuje również, w toku prowadzonego postępowania, organowi podatkowemu, jeżeli ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa jest niezbędne dla oceny skutków podatkowych.”;
- 2) w art. 476:
 - a) w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie

Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.”,

b) w § 5 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) świadczenie odszkodowawcze przysługujące w razie wypadku lub choroby pozostające w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.”;

3) w art. 477⁸ w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, wypadku w drodze do pracy lub z pracy, wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, wypadku lub choroby zawodowej pozostającej w związku z czynną służbą wojskową albo służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Celno-Skarbowej;”;

4) w art. 626⁴:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Notariusz oraz komornik składa wniosek o wpis wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”,

b) po § 1 dodaje się § 1¹ i 1² w brzmieniu:

„§ 1¹. Naczelnik urzędu skarbowego składa wniosek o wpis w dziale III i IV księgi wieczystej wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 1². Wniosek, o którym mowa w § 1 i § 1¹, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”,

c) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Do wniosku, o którym mowa w § 1 i § 1¹, dołącza się dokumenty stanowiące podstawę wpisu w księdze wieczystej, jeżeli zostały one sporządzone w postaci elektronicznej.

§ 3. Dokumenty stanowiące podstawę wpisu w księdze wieczystej niesporządzone w postaci elektronicznej notariusz, komornik oraz naczelnik urzędu skarbowego przesyła sądowi właściwemu do prowadzenia księgi wieczystej w terminie trzech dni od dnia złożenia wniosku o wpis.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, 868, 1228, 1244, 1579 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) biegłym skarbowym – rozumie się przez to rzeczoznawcę w określonej dziedzinie, uprawnionego do wyceny majątku zobowiązanego i wpisanego na listę biegłych skarbowych prowadzoną przez izbę administracji skarbowej;”;

2) w art. 5:

a) w § 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, postanowień lub mandatów karnych, z przyjętych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zgłoszeń celnych, deklaracji, informacji o opłacie paliwowej albo rozliczeń zamknięcia – właściwy naczelnik urzędu skarbowego;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej decyzji lub postanowień – naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;

4b) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez dyrektora izby administracji skarbowej decyzji lub

postanowień – naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby dyrektora izby administracji skarbowej;”;

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, obowiązki pozostające we właściwości naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do żądania ich wykonania w drodze egzekucji administracyjnej oraz właściwość miejscową tego naczelnika urzędu skarbowego, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania tych zadań.”;

3) w art. 17:

a) w § 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zażalenie wnosi się do organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone postanowienie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.”;

b) § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Do zażaleń na postanowienia wydane w pierwszej instancji przez organy sprawujące nadzór w rozumieniu przepisów art. 23 albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.”;

c) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Organem właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia jest:

- 1) organ wyższego stopnia;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli postanowienie zostało wydane przez ten organ;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli postanowienie zostało wydane przez dyrektora izby administracji skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.”;

4) w art. 19 uchyla się § 5;

5) w art. 23:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadku braku organu wyższego stopnia w stosunku do organów egzekucyjnych, o których mowa w art. 19, nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem § 3.”,

b) uchyla się § 3a;

6) art. 55a otrzymuje brzmienie:

„Art. 55a. 1. Jeżeli egzekucja prowadzona wobec podmiotu wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczy należności podatkowych i celnych, do poboru których jest zobowiązany naczelnik urzędu skarbowego albo innych należności pieniężnych, do poboru których właściwy jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie zostały one uregulowane w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, organ egzekucyjny składa wniosek o wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego daty wszczęcia egzekucji tych należności, wysokości pozostałych do wyegzekwowania kwot oraz daty i sposobu zakończenia egzekucji.

2. Zgłaszanie okoliczności podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego może odbywać się z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, Ministrem Sprawiedliwości i ministrem właściwym do spraw cyfryzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania odpisów dokumentów oraz sposób zgłaszania okoliczności, o których mowa w ust. 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia bezpiecznego, sprawnego i skutecznego przekazywania tych informacji.”;

7) w art. 63 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Spór o właściwość między organami egzekucyjnymi rozstrzyga, na wniosek organu egzekucyjnego pozostającego w sporze, dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – dyrektor izby administracji skarbowej

właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.”;

- 8) w art. 63a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Doręczenia pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym dokonuje się z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest niemożliwe z przyczyn technicznych, w czasie niezbędnym do przywrócenia ich funkcjonowania doręczenia dokonuje się w postaci papierowej.”;

- 9) w art. 64c w § 4d zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie obciąża się kosztami egzekucyjnymi oraz kwotą, o której mowa w § 2, wierzyciela będącego naczelnikiem urzędu skarbowego, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych albo ministrem właściwym do spraw budżetu, jeżeli organem egzekucyjnym prowadzącym postępowanie był naczelnik urzędu skarbowego.”;

- 10) w art. 66 w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez naczelnika urzędu skarbowego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych albo ministra właściwego do spraw budżetu.”;

- 11) w art. 67c:

- a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Z wnioskiem o nadanie uprawnień do szacowania wartości majątku zobowiązanego kandydat na biegłego skarbowego występuje do dyrektora izby administracji skarbowej.”,

- b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Na postanowienie dyrektora izby administracji skarbowej, odmawiające dokonania wpisu na listę biegłych skarbowych, przysługuje zażalenie.

§ 5. Podstawę do podjęcia czynności biegłego skarbowego stanowi wpis kandydata na listę prowadzoną przez izbę administracji skarbowej.”,

- c) w § 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W prowadzonej przez izbę administracji skarbowej liście biegłych skarbowych uwzględnia się:”,

- d) § 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„§ 8. Lista biegłych skarbowych jest dostępna dla zainteresowanych w siedzibie odpowiedniej izby administracji skarbowej.

§ 9. W styczniu każdego roku izba administracji skarbowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych listę biegłych skarbowych, a także zawiadamia niezwłocznie o każdym przypadku wpisania lub wykreślenia z listy biegłego skarbowego.”,

- e) § 11–13 otrzymują brzmienie:

„§ 11. Na postanowienie dyrektora izby administracji skarbowej w sprawie skreślenia biegłego skarbowego z listy biegłych skarbowych przysługuje zażalenie.

§ 12. Biegły skarbowy może odmówić dokonania szacunku wartości majątku zobowiązanego znajdującego się na terenie działania izby administracji skarbowej, na listę której został wpisany, tylko z ważnych przyczyn.

§ 13. Biegły skarbowy, wydając opinię, używa tytułu biegłego skarbowego z oznaczeniem izby administracji skarbowej, na listę której został wpisany.”,

- f) w § 14 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły skarbowy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić izbę administracji skarbowej o:”;

- 12) po art. 107d dodaje się art. 107e w brzmieniu:

„Art. 107e. § 1. Licytacja publiczna może odbywać się w formie elektronicznej (licytacja elektroniczna).

§ 2. Licytacja elektroniczna odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez:

- 1) jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub przez niego nadzorowaną lub
- 2) podmiot wybrany w trybie przepisów o zamówieniach publicznych przez:
 - a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub
 - b) właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego – w przypadku licytacji elektronicznej prowadzonej przez organ, o którym mowa w art. 19 § 2 i 2a, albo inny organ jednostki samorządu terytorialnego uprawniony do prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych ustaw.

§ 3. W przypadku licytacji elektronicznej organy egzekucyjne są uprawnione do przetwarzania danych osobowych zobowiązanego w systemie teleinformatycznym.

§ 4. W przypadku licytacji elektronicznej wadium składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Koszt złożenia wadium ponosi uczestnik licytacji elektronicznej.

§ 5. Cenę nabycia ruchomości uiszcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie później niż w dniu następującym po zawiadomieniu o przybiciu. Jeżeli ten dzień przypada w sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, cenę uiszcza się w dniu następującym po dniu lub dniach wolnych od pracy. Koszt uiszczenia ceny ponosi nabywca.

§ 6. Nabywca, który nie uiści ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 5, traci prawo wynikłe z przybicia.

§ 7. Ruchomość nabyta w drodze licytacji elektronicznej może być doręczona nabywcy, na jego wniosek, za pośrednictwem wskazanego przez niego operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo innego podmiotu świadczącego usługi w zakresie doręczania ruchomości, jeżeli przed jej wydaniem nabywca uiści koszty doręczenia, w tym koszty przygotowania ruchomości do transportu oraz jej załadunku.

§ 8. W przypadku, o którym mowa w § 7, momentem odbioru ruchomości jest jej wydanie operatorowi pocztowemu albo innemu podmiotowi świadczącemu usługi w zakresie doręczania ruchomości.

§ 9. W licytacji elektronicznej ruchomości, której posiadanie jest uzależnione jest od spełnienia warunków określonych odrębnymi przepisami, może brać udział wyłącznie podmiot dopuszczony do tej licytacji przez organ egzekucyjny. Wniosek o dopuszczenie do licytacji elektronicznej wraz z elektroniczną kopią dokumentu potwierdzającego spełnienie tych warunków składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. O niedopuszczeniu do licytacji elektronicznej rozstrzyga organ egzekucyjny, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 10. Dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 pkt 1, może zostać zawieszony podmiotowi, który:

- 1) uzyskał przybicie w drodze licytacji elektronicznej i nie zapłacił ceny nabycia;
- 2) nie odebrał ruchomości nabytej w drodze licytacji elektronicznej.

§ 11. Postanowienie o zawieszeniu dostępu do systemu teleinformatycznego wydaje organ egzekucyjny, który przeprowadził licytację elektroniczną.

§ 12. Na postanowienie o zawieszeniu dostępu do systemu teleinformatycznego przysługuje zażalenie.

§ 13. Zawieszenie dostępu, o którym mowa w § 10, obowiązuje przez okres 3 lat od dnia doręczenia ostatecznego postanowienia o zawieszeniu.

§ 14. Dostęp do systemu teleinformatycznego wygasa, jeżeli w okresie 5 kolejnych lat podmiot nie korzysta z tego dostępu.

§ 15. Do licytacji elektronicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a § 1, 2 i 4, art. 105b, art. 105c § 2, art. 105d § 3, art. 106 § 1 oraz art. 107 § 1, 2, 3 i 4.

§ 16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki udziału w licytacji elektronicznej,
- 2) dodatkowe elementy, jakie powinno zawierać obwieszczenie o licytacji elektronicznej, oraz warunki publikacji tego obwieszczenia,
- 3) termin licytacji elektronicznej,
- 4) tryb i sposób prowadzenia licytacji elektronicznej,

5) warunki dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2, w tym otrzymania, zawieszenia i wygaśnięcia dostępu – mając na względzie zapewnienie sprawnej obsługi systemu teleinformatycznego, ochrony praw uczestników licytacji elektronicznej, sprawności i skuteczności egzekucji z ruchomości, bezpieczeństwa posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz dostępności do systemu teleinformatycznego.

§ 17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostkę podległą lub nadzorowaną wyznaczoną do prowadzenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 pkt 1, lub podmiot wybrany w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, o którym mowa w § 2 pkt 2 lit. a.”;

13) w art. 155a uchyla się § 2;

14) w art. 168e § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Kara pieniężna nałożona w związku z egzekucją prowadzoną przez organ, o którym mowa w art. 19 § 3, 4, 7 i 8, przypada na rzecz tego organu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 625) w art. 2a pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) jednostki organizacyjne Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej i Obrony Cywilnej Kraju;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1384 oraz z 2015 r. poz. 1322) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Uprawnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych określone w niniejszej ustawie wykonuje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej, w wypadku gdy funkcje organu założycielskiego pełni wojewoda.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2016 r. poz. 790, 996 i 1159) w art. 36⁴ w ust. 8:

- 1) uchyla się pkt 3;
- 2) w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) Generalny Inspektor Informacji Finansowej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze, a także w odniesieniu do wyodrębnionej komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – ministrowie, którym podlegają oraz przez których są nadzorowane te organy i jednostki organizacyjne;”;
- 2) w art. 29:
 - a) w ust. 1 w pkt 6:
 - lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze – w zakresie tych czynności,”;
 - lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) wyodrębnionej komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – w zakresie tych zadań,”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu i Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określają, w drodze zarządzeń, organizację podległych im i przez nich nadzorowanych archiwów wyodrębnionych, uwzględniając w szczególności zakres ich działania.”;

3) w art. 31 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wyodrębnionych komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wyodrębnionej komórki organizacyjnej wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2016 r. poz. 205 i 615) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy nabycie nie zostało zgłoszone do opodatkowania, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą powołania się przez podatnika przed organem podatkowym na fakt nabycia.”;

2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych w drodze darowizny lub polecenia darczyńcy podlega opodatkowaniu według stawki 20%, jeżeli obowiązek podatkowy powstał wskutek powołania się podatnika przed organem podatkowym w toku czynności sprawdzających,

postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej na okoliczność dokonania tej darowizny, a należny podatek od tego nabycia nie został zapłacony.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440) w art. 13:

1) w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, służb ratowniczych;”;

2) w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1992 r. poz. 27, z późn. zm.¹⁾) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izby administracji skarbowej prowadzą ewidencję funduszy założycielskich przedsiębiorstw oraz ich zmian.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169 oraz z 2014 r. poz. 498) w art. 55 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 12, mogą być na wniosek kościelnej osoby prawnej uznane przez właściwego dyrektora

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. poz. 82, z 1994 r. poz. 591, z 1995 r. poz. 791, z 2002 r. poz. 1301, z 2006 r. poz. 1353 oraz z 2012 r. poz. 1540.

izby administracji skarbowej za odrębne podmioty podatkowe, jeżeli są organizacyjnie wyodrębnione.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629) w art. 7a w ust. 1 w pkt 6 w lit. b tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, w szczególności: archiwów państwowych, urzędów skarbowych, izb administracji skarbowej, nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, regionalnych zarządów gospodarki wodnej, urzędów morskich,”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 i 1579) w art. 24h:

1) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Analizy danych zawartych w oświadczeniu majątkowym dokonuje również naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Analizując oświadczenie majątkowe, naczelnik urzędu skarbowego uwzględnia również zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) małżonka osoby składającej oświadczenie.”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

3) uchyla się ust. 10;

4) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Policji, jeżeli wykazuje on szczególnie predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w Policji przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Biura Ochrony Rządu, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego Komendant Główny Policji za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego przeniesiony do służby w Policji zachowuje ciągłość służby.”;

2) w art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jakie stopnie wojskowe, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego odpowiadają poszczególnym stopniom policyjnym, uwzględniając równorzędność pierwszych stopni w poszczególnych korpusach.”;

3) w art. 56 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osobę przyjmowaną do służby na podstawie art. 25a ust. 1 i posiadającą stopień Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego mianuje się na odpowiedni stopień policyjny.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10d:

a) ust. 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Straż Graniczna w zakresie wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, współdziała z organami administracji publicznej, a w szczególności z Policją, Państwową Inspekcją Pracy, Krajową Administracją Skarbową, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych oraz związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.”,

b) w ust. 23:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Krajową Administrację Skarbową – w przypadku naruszenia przepisów prawa podatkowego lub prawa celnego;”,

– uchyla się pkt 4;

2) w art. 31a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Straży Granicznej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, do służby w Straży Granicznej przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Szefem Biura Ochrony Rządu, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Główny Straży Granicznej za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz Policji, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego przeniesiony do służby w Straży Granicznej zachowuje ciągłość służby.”;

3) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę przyjmowaną do służby i posiadającą stopień policyjny, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej mianuje się na stopień obowiązujący w Straży Granicznej, równorzędny z posiadanym stopniem.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mianowanie osoby posiadającej stopień wojskowy, policyjny, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej może być uzależnione od odbycia szkolenia wymaganego w Straży Granicznej do mianowania na dany stopień.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796) w art. 95n § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Notariusz na żądanie sądu, prokuratora, dyrektora izby administracji skarbowej oraz naczelnika urzędu skarbowego przesyła wypis zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 295 i 1240) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niedopuszczalne jest organizowanie strajku w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w jednostkach Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, w których pełnią służbę funkcjonariusze Służby

Celno-Skarbowej, oraz jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się użyte w art. 6 w ust. 13, w art. 19 w ust. 1 i 4, w art. 25a w ust. 4 i 4a, w art. 25b w ust. 1 w pkt 2, w art. 26 w ust. 7c, w art. 27f w ust. 5, w art. 30f w ust. 12 w pkt 3 i w ust. 16, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „lub organ kontroli skarbowej”;
- 2) w art. 21 w ust. 1:
 - a) w pkt 77 wyrazy „Służby Celnej” zastępuje się wyrazami „Służby Celno-Skarbowej”,
 - b) w pkt 82a wyrazy „w art. 152a ust. 3a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, 1045 i 1217)” zastępuje się wyrazami „w art. 231 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947)”;
 - c) w pkt 83a we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „funkcjonariuszom celnym” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej”;
- 3) w art. 25 w ust. 6e:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ podatkowy określił dochody podatnika w związku z ustaleniem lub narzuceniem pomiędzy podmiotami krajowymi warunków, o których mowa w ust. 1, lub”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893, 1925, 1932, 1992 i 2299 oraz z 2016 r. poz. 188, 195, 615, 780, 823, 929, 1010, 1206, 1550, 1860, 1926 i 1933.

a kontrola została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 83 ust. 2 tej ustawy.”;

4) skreśla się użyte w art. 25f, w art. 44 ust. 6g i w art. 45 ust. 6 wyrazy „lub właściwy organ kontroli skarbowej”;

5) w art. 25g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W toku postępowania podatkowego albo w toku kontroli celno-skarbowej ciężar dowodu w zakresie wykazania przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych stanowiących pokrycie wydatku spoczywa na podatniku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w toku postępowania podatkowego albo w toku kontroli celno-skarbowej podatnik nie udowodni uzyskania przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych, o których mowa w art. 25b ust. 4 pkt 3, stanowiących pokrycie wydatku i nastąpiło przedawnienie zobowiązania podatkowego w stosunku do tych przychodów (dochodów), to ich uzyskanie podatnik może uprawdopodobnić. W przypadku nieudowodnienia lub nieuprawdopodobnienia przychodów (dochodów), o których mowa w zdaniu pierwszym, przychody (dochody) te uznaje się za przychody, o których mowa w art. 25b ust. 1.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku ustalenia w toku postępowania podatkowego albo w toku kontroli celno-skarbowej źródła pochodzenia nieujawnionych uprzednio przychodów (dochodów) i ich wysokości, przychody (dochody) te podlegają opodatkowaniu podatkiem na zasadach określonych w przepisach ustawy innych niż przepisy niniejszego rozdziału lub w przepisach odrębnych ustaw.”;

6) w art. 30 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) z wynagrodzeń za udzielanie pomocy Policji, funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej,

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, wypłacanych z funduszu operacyjnego – w wysokości 20% wynagrodzenia;”;

- 7) w art. 30d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli organ podatkowy określi, na podstawie art. 25, dochód podatnika w wysokości wyższej (stratę w wysokości niższej) niż zadeklarowana przez podatnika w związku z dokonaniem transakcji lub ujściem innych zdarzeń, o których mowa w art. 25a, a podatnik nie przedłoży temu organowi dokumentacji podatkowej – różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym przez ten organ opodatkowuje się stawką 50%.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 oraz z 2016 r. poz. 422, 586, 903 i 1020) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66f w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 66a – wymierza, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego;”;

- 2) w art. 66g w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazany w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej.”;

- 3) po art. 66h dodaje się art. 66i w brzmieniu:

„Art. 66i. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza i przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informację o podmiotach importujących drewno i produkty z drewna, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2010, str. 23).

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu importującego drewno i produkty z drewna;

- 2) rodzaj drewna i produktów z drewna, w tym kod CN towaru, oraz ich ilość;
- 3) kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna oraz kraj, z którego drewno i produkty z drewna są importowane, jeżeli jest on inny niż kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna;
- 4) szacunkową wartość drewna i produktów z drewna.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926 i 1933) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się użyte w art. 9a w ust. 4 i 4a, w art. 24a w ust. 11 w pkt 3 i w ust. 14, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „lub organ kontroli skarbowej”;
- 2) w art. 11 w ust. 8e:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ podatkowy określił dochody podatnika w związku z ustaleniem lub narzuceniem pomiędzy podmiotami krajowymi warunków, o których mowa w ust. 1, lub”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), a kontrola celno-skarbowa została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 83 ust. 2 tej ustawy.”;
- 3) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli organ podatkowy określi, na podstawie art. 11, dochód podatnika w wysokości wyższej (stratę w wysokości niższej) niż zadeklarowana przez podatnika w związku z dokonaniem transakcji lub ujęciem innych zdarzeń, o których mowa w art. 9a, a podatnik nie przedłoży temu organowi dokumentacji podatkowej – różnicę między dochodem zadeklarowanym przez podatnika a określonym przez ten organ opodatkowuje się stawką 50%.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r.

poz. 1138, z 2013 r. poz. 1421 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 1863) w art. 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej w czasie wykonywania czynności służbowych kontroli określonej w dziale V ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”.

Art. 23. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanowiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzeniem z dnia 7 marca 1928 r. Krzyż Zasługi Za Dzielność nadaje się policjantom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Straży Pożarnej oraz żołnierzom za czyny spełnione w specjalnie ciężkich warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37g pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pojazdy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi, pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zespołów ratownictwa medycznego, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770, 1020, 1250 i 1920.

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”;

2) art. 37n otrzymuje brzmienie:

„Art. 37n. 1. Organami właściwymi w sprawie opłaty paliwowej są naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych oraz dyrektorzy izb administracji skarbowej.

2. Organami właściwymi miejscowo w sprawach opłaty paliwowej są odpowiednio:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo w sprawach podatku akcyzowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla tego naczelnika – w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na miejsce powstania długu celnego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla tego naczelnika – w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2.”;

3) w art. 37o ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane składać informację o opłacie paliwowej odpowiednio właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz obliczać i wpłacać opłatę paliwową w terminie:

- 1) do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłaty – w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4,
- 2) określonym dla należności celnych – w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2

– na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.”;

4) w art. 37p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w art. 37o ust. 1, przekazuje kwoty pobranej opłaty paliwowej na wyodrębniony rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia jej pobrania.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 207) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Policji, odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej;”.

Art. 26. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2016 r. poz. 476) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8d w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W zakresie nieuregulowanym w art. 8b i art. 8c do postępowań w sprawie odmowy nadania NIP, unieważnienia lub uchylecia nadanego NIP oraz do innych postępowań z zakresu ewidencji i identyfikacji podatników i płatników stosuje się odpowiednio przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁴⁾).”;

2) w art. 10a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Naczelnik urzędu skarbowego lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji skarbowej potwierdza, w formie elektronicznej, złożenie zgłoszenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organów Krajowej Administracji Skarbowej;”;

b) w ust. 4 uchyla się pkt 2;

4) w art. 13 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579 i 1933.

„3a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnicy urzędów skarbowych udostępniają NIP organom prowadzącym urzędowe rejestry na podstawie odrębnych przepisów, na ich wniosek zawierający dane niezbędne do identyfikacji podmiotu. Wniosek i NIP organy otrzymują za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP), o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579), lub innych środków komunikacji elektronicznej.”;

5) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w systemie teleinformatycznym CRP KEP i jest administratorem danych w nim zawartych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po otrzymaniu od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o zaewidencjonowaniu osoby fizycznej objętej rejestrem PESEL w CRP KEP, niezwłocznie przekazuje posiadane dane z rejestru PESEL w zakresie określonym w art. 5 ust. 2.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego uzupełniają w CRP KEP dane dotyczące numeru podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym, numeru identyfikacyjnego REGON, numeru PESEL oraz rodzaju i numeru dowodu tożsamości na podstawie informacji otrzymanych od organów prowadzących rejestry urzędowe zawierające te dane.”;

6) art. 14a otrzymuje brzmienie:

„Art. 14a. CRP KEP jest wykorzystywany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji celów i zadań ustawowych.”;

7) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone w CRP KEP są udostępniane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelników urzędów skarbowych podmiotom, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578 oraz z 2016 r. poz. 1810) w art. 5:

1) ust. 7a i 7b otrzymują brzmienie:

„7a. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje zadania przy pomocy urzędu skarbowego, a dyrektor izby skarbowej przy pomocy izby administracji skarbowej.

7b. W sprawach organizacyjno-finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby skarbowej.”;

2) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Izba administracji skarbowej jest organem wyższego stopnia w stosunku do urzędu skarbowego.”;

3) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, organizację urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej oraz nadaje im statuty.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 794) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organizacja i funkcjonowanie Krajowej Administracji Skarbowej;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzamin na doradcę podatkowego w stosunku do osób, które zajmowały stanowiska sędziów, asesorów sądowych oraz prokuratorów lub wykonywały zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza, biegłego rewidenta, nie obejmuje zakresu egzaminu wymaganego do uzyskania takiego stanowiska lub zawodu.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zakres tematyczny egzaminu, o którym mowa w ust. 3, ustalany jest w stosunku do sędziów, asesorów sądowych i prokuratorów po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości, w stosunku do adwokatów, radców prawnych, notariuszy i biegłych rewidentów – właściwego samorządu zawodowego, a w stosunku do osób, o których mowa w ust. 5 – ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w służbie stałej, posiadających ośmioletni staż służby w Służbie Celno-Skarbowej.”;

2) w art. 22 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub będących funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, mających co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa co najmniej w jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego;”;

3) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez rozstrzyganie spraw, o których mowa w ust. 1, rozumie się przeprowadzanie kontroli podatkowej, celno-skarbowej, wydawanie decyzji administracyjnych w sprawach podatkowych oraz uznawanie złożonych zeznań i deklaracji za prawidłowe.”;

4) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Doradca podatkowy nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta, jeżeli małżonek tego doradcy jest zatrudniony lub pełni służbę w organie podatkowym, organie celnym, lub w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych na stanowisku, na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tego podatnika, płatnika i inkasenta.”;

5) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz organy podatkowe, pracownicy zatrudnieni w urzędach obsługujących te organy, a także minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie mogą w jakiegokolwiek formie reklamować konkretnego podmiotu świadczącego doradztwo podatkowe.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4ba w ust. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli posiada,”;
- 2) w art. 23:
 - a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W sprawach z wniosku o udzielenie, przedłużenie albo cofnięcie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą z wyłączeniem spraw o zmianę tych koncesji, Prezes URE zasięga opinii Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji.”,
 - b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Nieprzedstawienie przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego lub Komendanta Głównego Policji opinii, o której mowa w ust. 3a, w terminie 21 dni od dnia wpływu wniosku do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.”;
- 3) w art. 23p ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W toku postępowania wyjaśniającego, w granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 57a–57d, Prezes URE może zażądać od:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 831, 925, 1052, 1165 i 1823.

- 1) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową;
- 2) podmiotów i instytucji, o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. b–f rozporządzenia 1227/2011, udostępniania informacji, określonych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia, stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu odrębnych ustaw.

Przekazanie informacji, o których mowa w punktach poprzedzających, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania odpowiednio tajemnicy skarbowej i tajemnicy zawodowej.”;

- 4) w art. 23r w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W ramach realizacji zadań lub kontroli prowadzonych na zasadach i w trybach określonych w odrębnych przepisach: Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, Inspekcja Handlowa, Państwowa Inspekcja Pracy oraz organy: Policji, prokuratury, Inspekcji Ochrony Środowiska, Państwowej Straży Pożarnej, nadzoru budowlanego, administracji miar i Państwowej Inspekcji Sanitarnej kontrolują spełnienie obowiązku.”;
- 5) w art. 28b w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„organu Krajowej Administracji Skarbowej – w związku z prowadzonym przez ten organ postępowaniem w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, w zakresie informacji dotyczących danej osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”;
- 6) w art. 28c pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych lub organom Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach.”;
- 7) w art. 32a w ust. 4 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli posiada,”;

- 8) w art. 32b pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zalega w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego.”;
- 9) w art. 33 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego.”;
- 10) w art. 38a:
- a) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) pisemnego, nieodwołalnego upoważnienia naczelnika urzędu skarbowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku lokaty terminowej.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W gwarancjach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, gwarant zobowiązuje się na piśmie do zapłacenia, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego działającego z urzędu lub na wniosek właściwego organu, zabezpieczonej kwoty należności wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.”;
- 11) art. 38b otrzymuje brzmienie:
- „Art. 38b. Jeżeli złożone zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 38a ust. 1, nie spełnia wymagań dotyczących wysokości lub okresu, na które jest składane, właściwy naczelnik urzędu skarbowego żąda przedłużenia okresu, którego dotyczy zabezpieczenie majątkowe, lub uzupełnienia zabezpieczenia majątkowego.”;
- 12) w art. 38c w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Naczelnik urzędu skarbowego, z urzędu lub na wniosek właściwego organu, wydaje decyzję o pokryciu należności z zabezpieczenia majątkowego, gdy:”;

13) w art. 38d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli należność, o której mowa w art. 38a ust. 1, nie może powstać lub wygaśnie do czasu zakończenia działalności koncesjonowanej, zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 38a ust. 1, jest zwalniane przez naczelnika urzędu skarbowego, w drodze postanowienia, w terminie miesiąca od dnia zakończenia działalności koncesjonowanej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelnik urzędu skarbowego doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 1, także podmiotowi udzielającemu zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 38a ust. 1.”;

14) w art. 38e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawie przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości, zmiany formy, zwrotu lub zwolnienia zabezpieczenia majątkowego, naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie, na które służy zażalenie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie informuje Prezesa URE o wydaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1.”;

15) art. 38f otrzymuje brzmienie:

„Art. 38f. W przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla przyjęcia zabezpieczenia majątkowego naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą właściwości przekazuje niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zabezpieczenie majątkowe.”;

16) w art. 41:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał

nowego zezwolenia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych – w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego.”;

17) w art. 43b w ust. 4 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli posiada.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pisma adresowane do żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej można doręczyć adresatom za pośrednictwem ich przełożonych, przy czym wezwania przeznaczone dla żołnierzy pełniących zasadniczą służbę wojskową przesyła się do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, w celu doręczenia i zarządzenia stawienia się stosownie do wezwania.”;

2) w art. 218 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub działalność telekomunikacyjną, urzędy celno-skarbowe oraz instytucje i przedsiębiorstwa transportowe obowiązane są wydać sądowi lub prokuratorowi, na żądanie zawarte w postanowieniu, korespondencję i przesyłki oraz dane, o których mowa w art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823 i 1948), jeżeli mają znaczenie dla toczącego się postępowania. Tylko sąd lub prokurator mają prawo je otwierać lub zarządzić ich otwarcie.”;

3) w art. 309 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) o występki – gdy osobą podejrzaną jest sędzia, prokurator, funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”;
- 4) w art. 312 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) organom Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Żandarmerii Wojskowej, w zakresie ich właściwości;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 557, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 2 w pkt 8, w art. 27, w art. 30, w art. 31, w art. 187 w § 1, w art. 188 w § 1–5, w art. 190 w § 2, w art. 192 w § 2, w art. 193 w § 2, w art. 195a w § 2 oraz w art. 195aa w § 2 w różnych przypadkach wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 2) w art. 193 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Jeżeli orzeczono przepadek przedmiotów dołączonych do akt sprawy lub przechowywanych w sądowej składnicy dowodów, sąd wydaje te przedmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 37 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 1083, z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 701 i 1268, z 2001 r. poz. 1071 i 1194, z 2002 r. poz. 676 i 1679, z 2003 r. poz. 1061, 1380 i 1750, z 2004 r. poz. 889, 2135, 2405, 2426 i 2703, z 2005 r. poz. 1363 i 1479, z 2006 r. poz. 708 i 1648, z 2007 r. poz. 849, z 2008 r. poz. 620 i 1344, z 2009 r. poz. 39, 119, 504, 817, 911, 963, 1475, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 191, 227, 842 i 1228, z 2011 r. poz. 201, 202, 654, 734, 1092, 1280 i 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707, z 2015 r. poz. 21, 396, 431, 541, 1269 i 1573 oraz z 2016 r. poz. 428 i 437.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266, 352 i 1250.

- „37) pojazd używany do celów specjalnych – pojazd samochodowy przystosowany w sposób szczególny do przewozu osób lub ładunków, używany przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, jednostki ochrony przeciwpożarowej, Inspekcję Transportu Drogowego i Służbę Więzienną;”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:
„3b) umundurowany funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej;”;
- 3) w art. 39 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) policjanta, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – podczas przewożenia osoby (osób) zatrzymanej;”;
- 4) w art. 53 w ust. 1:
a) uchyla się pkt 10a i 10b,
b) po pkt 10f dodaje się pkt 10g w brzmieniu:
„10g) Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywany przez Służbę Celno-Skarbową;”;
- 5) w art. 64c ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Zezwolenia kategorii III i IV przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje także naczelnik urzędu celno-skarbowego.”;
- 6) w art. 64e w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) pojazdu Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, wykonującego zadania tych służb.”;

7) w art. 64g:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) naczelnika urzędu celno-skarbowego – do budżetu powiatu właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, za zezwolenia kategorii III;

3) naczelnika urzędu celno-skarbowego i Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad – na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, za zezwolenia kategorii IV–VII;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędy celno-skarbowe otrzymują prowizję od pobranych opłat za wydanie zezwolenia w wysokości 12% pobranej opłaty.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Od opłat za wydanie zezwolenia urzędy celno-skarbowe odliczają prowizję, a pozostałą część opłaty, w terminie 4 dni po upływie każdych kolejnych 10 dni miesiąca, przekazują odpowiednio do podmiotów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3.”;

8) w art. 66:

a) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) specjalnego lub używanego do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Ochrony Rządu i jednostek ochrony przeciwpożarowej;”;

b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wyposażania pojazdu w urządzenie informujące o działaniu sprzętu kontrolno-pomiarowego używanego przez organy kontroli ruchu drogowego lub działanie to zakłócające albo przewożenia w pojeździe takiego urządzenia w stanie wskazującym na gotowość jego użycia; nie dotyczy to pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową i Biura Ochrony Rządu;”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określą, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej.”;

9) w art. 70d w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nowy typ pojazdu specjalnego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub nowy typ pojazdu używanego do celów specjalnych nie podlega obowiązkowi uzyskania świadectwa homologacji typu WE pojazdu oraz świadectwa homologacji typu pojazdu.”;

10) w art. 70zn w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nowy pojazd specjalny Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywany przez Służbę Celno-Skarbową,

Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub nowy pojazd używany do celów specjalnych nie podlega obowiązkowi uzyskania dopuszczenia jednostkowego pojazdu.”;

11) w art. 71 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pojazd sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, po dokonaniu zwolnienia pojazdu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego do procedury dopuszczenia do obrotu, dopuszcza się do ruchu na okres 30 dni.”;

12) w art. 72 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 5”;

13) w art. 73 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Rejestracji pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową dokonują właściwe organy tych jednostek.”;

14) w art. 76:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestracji oraz wzory dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu,

Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, a także jednostki organizacyjne właściwe w tych sprawach.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki i tryb rejestracji pojazdów resortu spraw wewnętrznych, obrony narodowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, wykorzystywanych do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych;”,

c) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sposób wykorzystania pojazdów, o których mowa w ust. 2–3, przy wykonywaniu zadań określonych w przepisach dotyczących Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej.”;

15) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;

16) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1, oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej mają zastosowanie przepisy

- art. 83 ust. 1, z wyłączeniem wymogu posiadania zezwolenia starosty, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. b.”;
- 17) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 18) w art. 129 ust. 4a otrzymuje brzmienie:
„4a. Kontrolę ruchu drogowego mogą przeprowadzać także funkcjonariusze Straży Granicznej lub funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, którym przysługują uprawnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5 i 7–12 oraz w art. 130a ust. 4 pkt 1.”;
- 19) w art. 130a ust. 10b otrzymuje brzmienie:
„10b. Jeżeli pojazd usunięty w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2 nie jest zarejestrowany w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje się go właściwemu miejscowo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego w celu uregulowania jego sytuacji zgodnie z przepisami prawa celnego.”;
- 20) w art. 132 ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Odpowiednie organy Policji zawiadomią właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o fakcie zatrzymania dowodu rejestracyjnego w przypadku powzięcia uzasadnionego przypuszczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, w sytuacji, gdy dotyczy to spełnienia przez pojazd wymagań technicznych określonych w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;
- 21) w art. 140aa ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej wydaje właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli organ Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub zarządca drogi.”;
- 22) w art. 140ad w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w terminie późniejszym – w formie przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, a w przypadku poboru kaucji przez naczelnika urzędu celno-skarbowego – na wyodrębniony rachunek

bankowy urzędu skarbowego określony w przepisach odrębnych, przy czym koszty przelewów ponosi obowiązany podmiot.”;

23) w art. 140ae:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędy celno-skarbowe i wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego otrzymują prowizję od pobranych kar pieniężnych w wysokości 12% nałożonej kary.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Od kar pieniężnych urzędy celno-skarbowe i wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego odliczają prowizję, a pozostałą część kary, w terminie 4 dni po upływie każdych kolejnych 10 dni miesiąca, przekazują odpowiednio do podmiotów wymienionych w ust. 1.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2011 r. poz. 924, z 2015 r. poz. 1064 i 1485 oraz z 2016 r. poz. 1157) w art. 39a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W postępowaniu sądowym w sprawach przepadku korzyści majątkowych oraz w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym tych spraw, Skarb Państwa reprezentuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo dla siedziby partii politycznej.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z 2014 r. poz. 1794, z 2015 r. poz. 266 oraz z 2016 r. poz. 1605) w art. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) „zwierzętach wykorzystywanych do celów specjalnych” – rozumie się przez to zwierzęta, których profesjonalna tresura oraz używanie odbywa się na podstawie odrębnych przepisów, regulujących szczegółowe zasady działania jednostek Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej i innych formacji podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Krajowej Administracji Skarbowej, ratownictwa oraz regulujących zasady szkolenia i wykorzystania psów – przewodników osób ociemniałych;”.

Art. 35. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r.

poz. 1584, z 2008 r. poz. 1458, z 2009 r. poz. 1375, z 2010 r. poz. 1228, z 2015 r. poz. 1635 oraz z 2016 r. poz. 1202) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
„2b) innych niż wymienieni w pkt 1 i 2 członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 2) w art. 10 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Osoby określone w art. 1 oraz w art. 2 pkt 1–2a, 3–5 i 7–11 są obowiązane do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. poz. 721, z późn. zm.⁸⁾) w art. 33 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kontrola prawidłowości realizacji przepisów ust. 1–4a wykonywana jest przez właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego. Kontrola ta może być również wykonywana przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 291 i 615) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową prokuratorowi, w związku z powzięciem podejrzenia o popełnienie przestępstwa, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, albo na żądanie prokuratora lub sądu, albo innych właściwych organów państwowych, w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawach dotyczących działalności funduszu, towarzystwa lub depozytariusza, w tym także na żądanie organu nadzoru, w związku ze sprawowaniem przez niego nadzoru nad działalnością funduszy.”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 1016, 1243, 1244 i 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456, z 2013 r. poz. 73, 675, 791, 1446 i 1645, z 2014 r. poz. 598, 877, 1198, 1457 i 1873, z 2015 r. poz. 218, 493, 1240, 1273, 1359, 1649 i 1886 oraz z 2016 r. poz. 195 i 1336.

Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) portalu podatkowym – rozumie się przez to system teleinformatyczny administracji skarbowej służący do kontaktu organów podatkowych z podatnikami, płatnikami i inkasentami, a także ich następcami prawnymi oraz osobami trzecimi, w szczególności do wnoszenia podań, składania deklaracji oraz doręczania pism organów podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

15) podaniu lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo – rozumie się przez to dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną podania lub deklaracji, złożonych w jednostkach organizacyjnych administracji skarbowej w postaci innej niż elektroniczna, który został wprowadzony do systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w sposób zapewniający niezaprzeczalność i integralność odwzorowanych danych.”;

2) w art. 3a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy, elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji skarbowej lub portal podatkowy potwierdzają, w formie dokumentu elektronicznego, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 13:

a) w § 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa – jako organ pierwszej instancji;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) naczelnik urzędu celno-skarbowego jako organ odwoławczy w zakresie decyzji, o których mowa w art. 83 ust. 4 i 5 ustawy

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579 i 1933.

z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektor izby administracji skarbowej – jako:

- a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, z zastrzeżeniem pkt 1a,
- b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
- c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji;”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem podatkowym – jako:

- 1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia – z urzędu;
- 2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1;
- 3) organ właściwy w sprawach porozumień dotyczących ustalenia cen transakcyjnych;
- 4) organ właściwy w sprawach dotyczących interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1, w zakresie określonym w art. 14e § 1;
- 5) organ właściwy w sprawach informacji przekazywanych przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- 6) organ właściwy w sprawach opinii zabezpieczających;
- 7) organ pierwszej instancji w sprawach, o których mowa w art. 119g § 1.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a–2c w brzmieniu:

„§ 2a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej jest organem podatkowym – jako organ właściwy w sprawach dotyczących wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1 i w art. 14e § 1a.

„§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym – jako organ właściwy w sprawach, o których mowa w art. 14a § 1.

§ 2c. W zakresie rozstrzygania spraw podatkowych uprawnienia naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz dyrektora izby administracji skarbowej, jako organu podatkowego, przysługują także radcy skarbowemu, wykonującemu czynności orzecznicze w tym organie.”;

- 4) w art. 14 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych.

§ 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej w celu wykonywania ustawowych zadań, w szczególności zadań analityczno-sprawozdawczych, może przetwarzać dane wynikające z deklaracji podatkowych składanych do naczelników urzędów skarbowych oraz naczelników urzędów celno-skarbowych.”;

- 5) w art. 14a:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie;

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe, w szczególności:

- 1) dokonując ich interpretacji, z urzędu lub na wniosek (interpretacje ogólne),
- 2) wydając z urzędu ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego dotyczące stosowania tych przepisów (objaśnienia podatkowe)

– przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”,

- b) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) wskazanie niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego w określonych decyzjach, postanowieniach oraz interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych oraz w takich samych stanach prawnych.”,
- c) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Interpretację ogólną wydaje się, jeżeli w dniu złożenia wniosku w sprawach, o których mowa w § 2 pkt 2, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa, kontrola celno-skarbowa albo od decyzji lub na postanowienie nie zostało wniesione odwołanie lub zażalenie.”,
- d) § 7 otrzymuje brzmienie:
- „§ 7. Na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych organy podatkowe przekazują niezwłocznie akta dotyczące wskazanych we wniosku o wydanie interpretacji ogólnej decyzji, postanowień oraz interpretacji indywidualnych.”,
- e) § 10 otrzymuje brzmienie:
- „§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia obsługi wnioskodawców może, w drodze rozporządzenia, upoważnić dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej do wydawania, jako organ pierwszej instancji, postanowień, o których mowa w § 5, oraz wykonywania czynności, o których mowa w § 7.”;
- 6) w art. 14b:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną).”,
- b) § 2a otrzymuje brzmienie:
- „§ 2a. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną nie mogą być przepisy prawa podatkowego regulujące właściwość oraz uprawnienia i obowiązki organów podatkowych.”,
- c) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych.

§ 5. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.”,

d) § 5c otrzymuje brzmienie:

„§ 5c. Organ uprawniony do wydania interpretacji indywidualnej zwraca się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o opinię w zakresie, o którym mowa w § 5b.”,

e) uchyla się § 6 i 6a;

7) po art. 14d dodaje się art. 14da w brzmieniu:

„Art. 14da. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu zmienić wydaną interpretację ogólną lub objaśnienia podatkowe, jeżeli stwierdзи ich nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”;

8) w art. 14e:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu:

1) zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdзи jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

- 2) uchylić wydaną interpretację indywidualną i umorzyć postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§1a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może z urzędu:

 - 1) zmienić interpretację indywidualną na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa;
 - 2) stwierdzić wygaśnięcie interpretacji indywidualnej, jeżeli jest ona niezgodna z interpretacją ogólną wydaną w takim samym stanie prawnym;
 - 3) uchylić wydaną interpretację indywidualną i wydać postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a;
 - 4) zmienić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, w przypadku zmiany interpretacji ogólnej wskazanej w tym postanowieniu;
 - 5) uchylić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, jeżeli przedstawione we wniosku stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe nie odpowiadają zagadnieniu będącemu przedmiotem wskazanej w postanowieniu interpretacji ogólnej, i rozpatruje wniosek o interpretację indywidualną.”;
- 9) w art. 14i § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Interpretacja indywidualna, jej zmiana oraz postanowienia, o których mowa w art. 14e § 3, wraz z informacją o dacie doręczenia są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących przedmiotem interpretacji.”;
- 10) w art. 14n:
 - a) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uchylenia interpretacji indywidualnej – na podstawie art. 14e § 1a pkt 3;”;
 - b) w § 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k i art. 14m”;

11) w art. 18c:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w pierwszej instancji, wyznaczyć, w drodze postanowienia, odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora izby administracji skarbowej jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Dyrektor izby administracji skarbowej może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, wyznaczyć, w drodze postanowienia, nadzorowanego naczelnika urzędu skarbowego jako właściwego do przeprowadzenia tych kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych nadzorowanych naczelników, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia.”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Postanowienie w sprawie wyznaczenia organu podatkowego doręcza się podatnikowi, dla którego został wyznaczony organ podatkowy, wyznaczonemu organowi podatkowemu oraz organom podatkowym właściwym uprzednio, a w przypadku, o którym mowa w § 1, także dyrektorom izb administracji skarbowej.”;

12) w art. 18d:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy pierwszej instancji przekazuje, w drodze postanowienia, do dalszego prowadzenia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, po wyrażeniu uprzednio zgody przez ten organ, prowadzone postępowanie podatkowe, jeżeli informacje otrzymane przez organ podatkowy z banku lub innej instytucji finansowej, o których mowa w art. 182, nie pozwalają na wyjaśnienie istotnych okoliczności faktycznych sprawy.”,

b) w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego na dzień wszczęcia przejmowanego postępowania podatkowego.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Postanowienie o przekazaniu sprawy doręcza się stronie, właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz dyrektorowi izby administracji skarbowej nadzorującemu naczelnika urzędu skarbowego.”;

13) w art. 19:

a) w § 1:

– pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

„1) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby administracji skarbowej – dyrektor tej izby administracji skarbowej;

2) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowych różnych dyrektorów izb administracji skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej;

3) między naczelnikami urzędów celno-skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby administracji skarbowej – dyrektor tej izby administracji skarbowej;

4) między naczelnikami urzędów celno-skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej różnych dyrektorów izb

- administracji skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”,
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) między naczelnikami urzędów skarbowych a naczelnikami urzędów celno-skarbowych – Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celno-skarbowego – sąd administracyjny;”,
 - pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) w pozostałych przypadkach – Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”,
- b) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygnięcie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego za pośrednictwem właściwego dyrektora izby administracji skarbowej.”;
- 14) w art. 20a w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Minister właściwy do spraw finansów publicznych” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 15) w art. 20c pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) rozpoczętych przed dniem złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 20a, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym.”;
- 16) w art. 20h w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Decyzję tę przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy.”;
- 17) w art. 20i § 2a otrzymuje brzmienie:

- „§ 2a. Decyzję, o której mowa w § 6 i w art. 20a § 3, doręcza się naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla podmiotów krajowych, o których mowa w art. 20a.”;
- 18) w art. 33 w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zabezpieczenia w okolicznościach wymienionych w § 1 można dokonać również w toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, przed wydaniem decyzji.”;
- 19) w art. 39 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia oświadczenia o.”;
- 20) w art. 43 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Centralny Rejestr Zastawów Skarbowych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 21) w art. 56a w § 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) złożonej po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.”;
- 22) w art. 56b:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) zaniżenia zobowiązania podatkowego, zawyżenia kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku ujawnionych przez organ podatkowy w toku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego,”
 - b) w pkt 2 w lit. b na końcu dodaje się przecinek i dodaje się lit. c w brzmieniu:
 - „c) złożonej po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej”
 - c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) ujawnienia przez organ podatkowy w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego niezłożenia deklaracji, mimo ciążącego obowiązku oraz braku zapłaty podatku.”;

23) w art. 66:

a) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego, między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem;”;

b) § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Starosta powiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.”;

24) w art. 75 § 4b otrzymuje brzmienie:

„§ 4b. Przepis § 4a nie ogranicza możliwości wydania decyzji w trybie art. 21 § 3, o czym informuje się adresata w decyzji stwierdzającej nadpłatę.”;

25) w art. 79 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej – w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola. W razie wszczęcia z urzędu postępowania podatkowego w sprawie, w której został złożony wniosek o stwierdzenie nadpłaty, żądanie zawarte we wniosku o stwierdzenie nadpłaty podlega rozpatrzeniu w tym postępowaniu.”;

26) w art. 80a § 2c otrzymuje brzmienie:

„§ 2c. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składane w formie dokumentu elektronicznego podatnik, płatnik lub inkasent składa do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

27) w art. 82:

a) § 1b–2a otrzymują brzmienie:

„§ 1b. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, prowadzące księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, są obowiązane, bez wezwania organu podatkowego, do przekazywania, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej

informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy.

§ 2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe są obowiązane do sporządzania i przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w formie dokumentu elektronicznego, w okresie sprawozdawczym – odpowiednio od 1 do 15 dnia miesiąca oraz od 16 do ostatniego dnia miesiąca – informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w terminie do 7. dnia następnego okresu sprawozdawczego. Obowiązek sporządzania i przekazywania informacji nie dotyczy rachunków bankowych założonych i zlikwidowanych w tym samym okresie sprawozdawczym.

§ 2a. Jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego obowiązane są do sporządzenia i przekazania informacji o składkach płatnika i ubezpieczonego.”,

b) § 2c otrzymuje brzmienie:

„§ 2c. Informacje, o których mowa w § 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celno-skarbowych, dyrektorom izb administracji skarbowej oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”,

c) po § 2c dodaje się § 2d w brzmieniu:

„§ 2d. Informacje, o których mowa w § 1b, udostępniane są organom Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji celów i zadań ustawowych.”,

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organy administracji publicznej, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe wymienione w art. 182, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych – w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;

28) w art. 103 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wszczętej kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;

29) w art. 119g:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej wszczyna postępowanie podatkowe lub, w drodze postanowienia, w całości lub w części przejmuje do dalszego prowadzenia postępowanie podatkowe lub kontrolę celno-skarbową, jeżeli w sprawach:”;

b) § 2–5 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W przypadku podatków, do których ustalania lub określania uprawnień są wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, wszczęcie lub przejęcie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej postępowania podatkowego następuje na wniosek właściwego organu podatkowego.

§ 3. Przejmując kontrolę celno-skarbową, Szef Krajowej Administracji Skarbowej z urzędu ją zawiesza i jednocześnie wszczyna postępowanie podatkowe. Do zawieszanej kontroli celno-skarbowej przepisy art. 201 § 3 i art. 206 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W postanowieniu, o którym mowa w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje, w jakim zakresie przejmuje postępowanie lub kontrolę celno-skarbową.

§ 5. Czynności dokonane przez organ podatkowy przed przejęciem kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego pozostają w mocy.”;

30) art. 119h otrzymuje brzmienie:

„Art. 119h. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w toku postępowania, zasięgnąć opinii Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania, zwanej dalej „Radą”, co do zasadności zastosowania art. 119a.

§ 2. Na wniosek strony zgłoszony w odwołaniu od decyzji wydanej w sprawie, o której mowa w art. 119g § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej zasięga opinii Rady, chyba że wcześniej opinia została wydana. Decyzja w sprawie, o której mowa w art. 119g § 1, wydana w pierwszej instancji zawiera pouczenie o prawie złożenia wniosku o zasięgnięcie opinii Rady.

§ 3. Występując o opinię, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje akta sprawy Radzie. O wystąpieniu o opinię Szef Krajowej Administracji Skarbowej niezwłocznie informuje stronę.”;

31) w art. 119i:

a) § 1–3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Rada może zwrócić się do strony oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o udzielenie informacji i wyjaśnień dotyczących sprawy, w której Szef Krajowej Administracji Skarbowej zwrócił się do Rady o wydanie opinii.

§ 2. Strona i Szef Krajowej Administracji Skarbowej z własnej inicjatywy mogą przedłożyć Radzie swoje stanowisko na piśmie. Strona może dostarczyć Radzie dodatkowe dokumenty.

§ 3. Na zaproszenie przewodniczącego w posiedzeniu Rady, którego przedmiotem jest wyrażenie opinii co do zasadności zastosowania art. 119a, lub w jego części może uczestniczyć przedstawiciel Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz strona, jej przedstawiciel lub pełnomocnik. Zaproszenie przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do udziału w posiedzeniu wymaga skierowania zaproszenia w takim samym zakresie także do strony.”,

b) § 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„§ 5. Opinię wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania akt sprawy. Do tego terminu nie wlicza się terminów wyznaczonych przez Radę na udzielenie przez stronę lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji i wyjaśnień dotyczących sprawy.

§ 6. Opinię doręcza się Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz stronie.”,

c) § 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„§ 8. Po wydaniu opinii Rada zwraca akta sprawy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 9. Niewydanie przez Radę opinii w terminie, o którym mowa w § 5, uważa się za równoznaczne z opinią Rady o zasadności zastosowania art. 119a. Rada zwraca akta sprawy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.”;

32) w art. 119k § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W razie stwierdzenia, że w sprawie nie zachodzą przesłanki zastosowania art. 119a, Szef Krajowej Administracji Skarbowej umarza postępowanie albo przekazuje sprawę właściwemu organowi podatkowemu. Czynności dokonane przed przekazaniem sprawy pozostają w mocy.

§ 2. W przypadku wydania decyzji z zastosowaniem art. 119a Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje przejętą kontrolę celno-skarbową organowi podatkowemu.”;

33) w art. 119w § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zainteresowany może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wydanie opinii zabezpieczającej.”;

34) w art. 119x § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwrócić się o wyjaśnienie wątpliwości co do danych zawartych we wniosku lub zorganizować spotkanie uzgodnieniowe w celu wyjaśnienia tych wątpliwości.”;

35) w art. 119y § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje opinię zabezpieczającą, jeżeli przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do czynności nie ma zastosowania art. 119a.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia wydania opinii zabezpieczającej, jeżeli przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do czynności ma zastosowanie art. 119a. Odmawiając wydania opinii zabezpieczającej, wskazuje się okoliczności świadczące o tym, że do czynności może mieć zastosowanie art. 119a.”;

36) art. 119z otrzymuje brzmienie:

„Art. 119z. Złożenie wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej nie stanowi przeszkody do prowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej.”;

37) w art. 119zb § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej załatwia się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

38) w art. 119zd § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu zmienić wydaną opinię zabezpieczającą lub odmowę wydania opinii zabezpieczającej, jeżeli jest ona sprzeczna z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”;

39) w art. 130:

a) w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia:

- wyraz „Pracownik” zastępuje się wyrazami „Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, zwany dalej „funkcjonariuszem”, pracownik” oraz wyrazy „funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej” zastępuje się wyrazami „Krajowej Informacji Skarbowej”,
- wyrazy „izby skarbowej” zastępuje się wyrazami „izby administracji skarbowej”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Bezpośredni przełożony pracownika lub funkcjonariusza jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu

wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności pracownika lub funkcjonariusza.

§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby administracji skarbowej, dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.”;

40) w art. 131:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektora izby administracji skarbowej albo jego zastępcy;”,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 – sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej;
- 2) § 1 pkt 5 w zakresie pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 – sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej;
- 3) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 – sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 4) § 1 pkt 5 w zakresie pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 – sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 3 i 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby administracji skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.”;

41) art. 131a otrzymuje brzmienie:

„Art. 131a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celno-skarbowego art. 131 stosuje się odpowiednio.”;

42) w art. 138d:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pełnomocnictwo ogólne upoważnia do działania we wszystkich sprawach podatkowych oraz w innych sprawach należących do właściwości organów podatkowych.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Pełnomocnictwo ogólne oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu zgłasza mocodawca, wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 138j § 1 pkt 1, do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. W przypadku wystąpienia problemów technicznych uniemożliwiających złożenie pełnomocnictwa ogólnego, jego zmianę, odwołanie lub wypowiedzenie, w formie dokumentu elektronicznego, pełnomocnictwo składa się w formie pisemnej według wzoru, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

§ 4. Informacje o udzieleniu pełnomocnictwa, o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu Szef Krajowej Administracji Skarbowej umieszcza w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych, zwanym dalej „Centralnym Rejestrem”.”,

c) uchyla się § 7,

d) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Organ, na wniosek którego sąd wyznaczył kuratora, niezwłocznie informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o treści postanowienia sądu o ustanowieniu kuratora.”,

e) uchyla się § 9;

43) w art. 138e § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pełnomocnictwo szczególne upoważnia do działania we wskazanej sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego.”;

44) art. 138h otrzymuje brzmienie:

„Art. 138h. Organ podatkowy w razie potrzeby dołącza do akt sprawy wydruk pełnomocnictwa ogólnego lub szczególnego udzielonego w formie dokumentu elektronicznego oraz zawiadomienia o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Zgodność wydruku z dokumentem elektronicznym potwierdza, w formie adnotacji, pracownik urzędu obsługującego organ podatkowy lub funkcjonariusz, który dokonał wydruku.”;

45) art. 138k otrzymuje brzmienie:

„Art. 138k. § 1. Centralny Rejestr jest prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Dostęp do Centralnego Rejestru mają organy podatkowe.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, upoważnić organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie prowadzenia Centralnego Rejestru, mając na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania tego rejestru.”;

46) w art. 141 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na niezłatwienie sprawy we właściwym terminie lub terminie ustalonym na podstawie art. 140 stronie służy ponaglenie do:

- 1) organu podatkowego wyższego stopnia;
- 2) dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli sprawa dotyczy rozpatrywania odwołań od decyzji, o których mowa w art. 83 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, wydanych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 3) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli sprawa nie została złatwiona przez dyrektora izby administracji skarbowej.”;

47) w art. 143:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy może upoważnić funkcjonariusza lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1 i 1a, może być udzielone również:

- 1) pracownikom obsługującym naczelnika urzędu skarbowego – przez naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym dyrektora izby administracji skarbowej – przez dyrektora izby administracji skarbowej;
- 3) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym naczelnika urzędu celno-skarbowego – przez naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 4) pracownikom Krajowej Informacji Skarbowej – przez dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej;
- 5) funkcjonariuszom lub pracownikom obsługującym naczelnika urzędu celno-skarbowego lub dyrektora izby administracji skarbowej albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 6) funkcjonariuszom lub pracownikom komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych – przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

48) w art. 144 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) za pokwitowaniem, za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, pracowników urzędu obsługującego ten organ, funkcjonariuszy lub upoważnionych pracowników innego organu podatkowego, lub przez organy lub osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów, lub”;

49) w art. 144b:

- a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W przypadku pism wydanych w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, które zostały opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu

odzwierciedlającego treść tego pisma, jeżeli strona nie wносиła o doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub nie wyraziła zgody na doręczanie pism w taki sposób.

§ 2. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, zawiera:

- 1) informację, że pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała;
- 2) identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

50) w art. 154a § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza organ Krajowej Administracji Skarbowej do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego doręczania pism.”;

51) art. 181 otrzymuje brzmienie:

„Art. 181. Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych, materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty zgromadzone w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej oraz materiały zgromadzone w toku postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.”;

52) w art. 181a § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wydruk podania lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo zawiera identyfikator tego podania lub deklaracji nadawany przez system teleinformatyczny Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

- 53) w art. 182 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego, a w toku postępowania odwoławczego na żądanie dyrektora izby administracji skarbowej, zwanych dalej „upoważnionymi organami podatkowymi”, do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie”;

- 54) w art. 200 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed wydaniem decyzji z zastosowaniem art. 119a Szef Krajowej Administracji Skarbowej wyznacza stronie czternastodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, przedstawiając ocenę prawną sprawy i pouczając o prawie skorygowania deklaracji.”;

- 55) art. 221 otrzymuje brzmienie:

„Art. 221. § 1. W przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej lub przez samorządowe kolegium odwoławcze odwołanie od decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.”;

- 56) po art. 221 dodaje się art. 221a w brzmieniu:

„Art. 221a. § 1. W przypadku wydania w pierwszej instancji przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, o której mowa w art. 83 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, odwołanie od tej decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

§ 2. W przypadku wydania w pierwszej instancji przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji innej niż decyzja, o której mowa w § 1,

odwołanie od tej decyzji służy do dyrektora izby administracji skarbowej właściwego dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania podatkowego.

§ 3. Jeżeli nie można ustalić właściwego dyrektora izby administracji skarbowej zgodnie z § 2, odwołanie służy do dyrektora izby administracji skarbowej właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję.”;

57) w art. 244 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 2 nie dotyczy przypadków, w których decyzja w ostatniej instancji została wydana przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze.”;

58) w art. 246 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy stronie zażalenie, chyba że postanowienie zostało wydane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze.”;

59) w art. 248 w § 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dyrektor izby administracji skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez naczelnika urzędu celno-skarbowego;”;

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ;

3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora izby administracji skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.”;

60) w art. 266 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy, na żądanie, zwraca koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1–2b.”;

61) w art. 269 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy odstępuje od ustalenia kosztów postępowania w wysokości nieprzekraczającej czterokrotności kosztów upomnienia, w przypadku stwierdzenia, że wydatki na postępowanie i koszty poboru nie przekraczają tej kwoty.”;

62) art. 272a otrzymuje brzmienie:

„Art. 272a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub organ podatkowy upoważniony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wymiany z państwami członkowskimi Unii Europejskiej informacji o podatku od towarów i usług, dokonuje czynności sprawdzających odnoszących się do dokumentów składanych do tego organu.”;

63) w art. 275 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Banki, na żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o zdarzeniach stanowiących podstawę do skorzystania przez podatnika z ulg podatkowych, jeżeli zostały wykazane w deklaracji złożonej przez podatnika.”;

64) w art. 281 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest sprawdzenie stosowania uznanej przez ten organ metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi.”;

65) w art. 283 w § 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) naczelnika urzędu skarbowego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu skarbowego – pracownikom izby administracji skarbowej obsługującej tego naczelnika;”;

b) uchyla się pkt 1a,

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub osobę zastępującą Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

66) art. 291a otrzymuje brzmienie:

„Art. 291a. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może uzgadniać z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, występując do obcej władzy o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, podaje uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia.

§ 3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdza przystąpienie do kontroli albo odmawia przeprowadzenia kontroli, uzasadniając przyczynę odmowy.”;

67) w art. 293 w § 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacjach uzyskanych przez organy Krajowej Administracji Skarbowej z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1 lub w pkt 1;”;

68) w art. 294 w § 1:

a) pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) pracownicy izb administracji skarbowej;
1a) funkcjonariusze;”,

b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) pracownicy Krajowej Informacji Skarbowej;”,

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”;

69) w art. 295 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszowi lub pracownikowi – załatwiający sprawę, ich przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, dyrektorowi izby administracji skarbowej oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej;”;

70) art. 295a otrzymuje brzmienie:

„Art. 295a. W toku postępowania w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.”;

71) w art. 297:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych udostępniają wyłącznie:”;

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej – w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;

2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub naczelnikom urzędów celno-skarbowych – w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub w związku z postępowaniem przejętym w trybie art. 18d;”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celno-skarbowych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.”;

72) w art. 298:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

- „1a) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej;”,
- b) uchyla się pkt 3 i 3a,
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) sądowi, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego – w związku z toczącym się postępowaniem;”,
- d) po pkt 6c dodaje się pkt 6d i 6e w brzmieniu:
- „6d) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888, 996 i 1823);
- 6e) organom właściwym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności sprawdzających i postępowania na podstawie przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych;”;
- 73) w art. 299 w § 3 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:
- „14) akredytowanym agencjom płatniczym realizującym zadania w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 15) organom Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej w celu realizacji jej zadań ustawowych.”;
- 74) art. 299b otrzymuje brzmienie:
- „Art. 299b. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wyrazić zgodę na ujawnienie przez naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, dyrektorów izb administracji skarbowej, określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.
- § 2. Wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia

celów kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach organów podatkowych i jawności życia publicznego.

§ 3. Wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego lub dyrektora izby administracji skarbowej.”;

75) w art. 305 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podaje do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące podatków.”;

76) w art. 305c:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek i informacje do organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby administracji skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.”,

b) w § 3:

- wyrazy „Minister właściwy do spraw finansów publicznych” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej” oraz wyrazy „i urzędów kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „lub funkcjonariuszy”,
- wyrazy „pracowników izb skarbowych” zastępuje się wyrazami „pracowników izb administracji skarbowej”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza organ Krajowej Administracji Skarbowej do przekazywania obcym władzom wniosków i informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji.”;

77) w art. 305h pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ podatkowy nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji;”;

78) w art. 305ja w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej udziela z urzędu obcej władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej dostępnych informacji o osiągniętych w roku podatkowym przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa dochodach z tytułu.”;

79) art. 305l otrzymuje brzmienie:

„Art. 305l. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.”;

80) w art. 305la § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w celu wymiany informacji, zawierać z obcymi władzami porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych oraz w toku czynności kontrolnych.”;

81) art. 305n otrzymuje brzmienie:

„Art. 305n. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje z urzędu informacje dotyczące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi podatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

- 1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z zastrzeżeniem postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z tymi terytoriami

– właściwym władzom tych państw i terytoriów.

§ 2. Informacje przekazuje się przynajmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody).

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwymi władzami państw i terytoriów, o których mowa w § 1, porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić podległy mu organ podatkowy do przekazywania informacji, o których mowa w § 1.

§ 5. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić podległy mu organ podatkowy do otrzymywania informacji od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytoriów, o których mowa w § 1 pkt 2.”;

82) art. 305o otrzymuje brzmienie:

„Art. 305o. Do informacji określonych w art. 305n § 1 dotyczących podatników, na których ciąży nieograniczony obowiązek podatkowy w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej od właściwych władz innych państw lub terytoriów zależnych lub stowarzyszonych przepisy art. 297a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 105:

a) w ust. 1 w pkt 2:

– w lit. e wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) w związku z toczącą się”,

– uchyla się lit. t,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904, 996, 1177 i 1579.

- lit. v otrzymuje brzmienie:
 - „v) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289 oraz z 2015 r. poz. 211), w zakresie:
 - posiadanych przez dany podmiot:
 - rachunków bankowych lub pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców,
 - rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków,
 - zawartych przez dany podmiot umów:
 - kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty,
 - depozytowych,
 - udostępniania skrytek sejfowych,
 - nabytych przez dany podmiot, za pośrednictwem banków, akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi,
 - obrotu przez dany podmiot wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi
 - w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, postępowaniem zabezpieczającym oraz wykonywaniem innych czynności wynikających z ustawowych zadań tych organów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres oraz zasady udzielania informacji przez banki organom podatkowym, organom Krajowej Administracji Skarbowej oraz powiernikowi i jego zastępcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771), regulują odrębne ustawy.”;

2) art. 105b otrzymuje brzmienie:

„Art. 105b. Podmioty, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. a–h, k–ł, p, s oraz v, w granicach uprawnień wynikających z tych przepisów, a także gmina, po uzyskaniu informacji, o której mowa w art. 111c, z której wynika, że posiadacz rachunku zmarł, są uprawnione do uzyskania zbiorczej informacji, o której mowa w art. 92ba ust. 1, w dowolnym banku.”;

3) w art. 106a uchyla się ust. 11;

4) w art. 110:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organu Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie uregulowanym w odrębnych ustawach;”;

b) uchyla się pkt 8.

Art. 40. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, 749, 1020, 1250, 1579 i 1923) w art. 8:

1) w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) realizację kontroli prowadzonej przez Krajową Administrację Skarbową;”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlega Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1144 oraz z 2015 r. poz. 1268) w art. 1 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej,

Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz Biura Ochrony Rządu.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486) w art. 27c:

- 1) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Analizy danych zawartych w oświadczeniu majątkowym dokonuje również naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Analizując oświadczenie majątkowe, naczelnik urzędu skarbowego uwzględnia również zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) małżonka osoby składającej oświadczenie.”;

- 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

- 3) uchyla się ust. 10;

- 4) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310).”.

Art. 43. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814 i 1579) w art. 25c:

- 1) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Analizy danych zawartych w oświadczeniu majątkowym dokonuje również naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Analizując oświadczenie majątkowe, naczelnik urzędu skarbowego uwzględnia również zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym (PIT) małżonka osoby składającej oświadczenie.”;

- 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący

analizy oświadczenia występuje do Centralnego Biura Antykorupcyjnego z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

- 3) uchyla się ust. 10;
- 4) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310).”.

Art. 44. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, 1247, 1579, 1807, 1810 i 1921) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 2 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz dyrektor izby administracji skarbowej – w stosunku do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 18a otrzymuje brzmienie:

„18a) funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej,”;
- 3) w art. 8 w ust. 15 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Służby Celno-Skarbowej,”;
- 4) w art. 16 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,”;
- 5) w art. 50:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.¹¹⁾), ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1228, 1244, 1579, 1860 i 1948.

w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 34 oraz art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a, a także – w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych – wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”,

c) w ust. 17:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zakład udostępnia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz organom Krajowej Administracji Skarbowej na ich żądanie dane:”,

– w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) numer NIP i numer identyfikacyjny REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,”,

– w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

- „a) numer NIP i numer identyfikacyjny REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,”,
- część wspólna otrzymuje brzmienie:
- „– w celu niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań zmierzających do skutecznego poboru należności podatkowych i weryfikacji danych własnych oraz zadań analityczno-sprawozdawczych.”;
- 6) w art. 83 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Od decyzji przyznającej świadczenie w drodze wyjątku oraz od decyzji odmawiającej przyznania takiego świadczenia, od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, a także od decyzji w sprawie wykreślenia zastawu skarbowego z rejestru, odwołanie, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje. Stronie przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji, określone w Kodeksie postępowania administracyjnego.”;
- 7) w art. 83c ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dla postanowień, od których przysługuje zażalenie, wydanych przez kierownika terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu działającego jako organ egzekucyjny na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, organem odwoławczym jest dyrektor izby administracji skarbowej.”;
- 8) w art. 96 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Izby administracji skarbowej, urzędy skarbowe i urzędy celno-skarbowe są obowiązane przekazywać Zakładowi informacje o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów o ubezpieczeniach społecznych.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 w pkt 6 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) w Służbie Celno-Skarbowej;”;
- 2) w art. 32 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celnej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej;”.

Art. 46. W ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:
„o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 1. 1. Ustawa normuje odpowiedzialność majątkową funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego za szkody wyrządzone przez nich, wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków służbowych, w mieniu Skarbu Państwa znajdującym się w dyspozycji organu lub jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych albo nadzorowanych przez ministrów właściwych do spraw wewnętrznych, do spraw finansów publicznych,

Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) funkcjonariuszu – należy przez to rozumieć: policjanta, funkcjonariusza Straży Granicznej, funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu, strażaka Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariusza Służby Więziennej, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 2) uposażeniu przysługującym funkcjonariuszowi – należy przez to rozumieć uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym należne funkcjonariuszowi w dniu wyrządzenia szkody, a w przypadku szkody powstałej po rozwiązaniu stosunku służbowego – należne w dniu zwolnienia ze służby.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295 oraz z 2015 r. poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”;
- 2) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy ust. 3 i 4 nie dotyczą funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura

Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową.”;

- 3) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, funkcjonariusze lub pracownicy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, członkowie Polskiego Związku Łowieckiego – w zakresie broni myśliwskiej, oraz członkowie Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego posiadający licencję zezwalającą na uprawianie strzelectwa sportowego – w zakresie broni sportowej, jeżeli zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, kto złożył prawnie skuteczną, w rozumieniu przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa albo w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), korektę deklaracji podatkowej i w całości uiścił, niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ, należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.”;

- 2) w art. 53:

a) § 31 otrzymuje brzmienie:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1052 i 1228.

„§ 31. Kontrola celno-skarbowa, audyt, czynności audytowe, urzędowe sprawdzenie są to czynności określone w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

b) uchyla się § 31a,

c) § 37 otrzymuje brzmienie:

„§ 37. Finansowym organem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”,

d) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. Organem nadrzędnym nad finansowym organem postępowania przygotowawczego jest:

- 1) miejscowo właściwy dyrektor izby administracji skarbowej – w sprawach należących do właściwości naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – jeżeli postanowienie lub zarządzenie wydał organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego określony w pkt 1;
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych – w sprawach należących do właściwości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”;

3) w art. 56a w § 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie podatku od towarów i usług, a w przypadku gdy nie stosuje się zawiadomienia – przed dniem wszczęcia takiej kontroli, jeżeli nie miał miejsca przypadek wskazany w pkt 1;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie podatku od towarów i usług;”;

4) w art. 83 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub czynności audytowych udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, w szczególności kto wbrew żądaniu tej osoby nie okazuje księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub księgę lub inny dokument niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznymi, ukrywa lub usuwa,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

5) art. 114a i art. 114b otrzymują brzmienie

„Art. 114a. Postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe może być także zawieszone, jeżeli jego prowadzenie jest w istotny sposób utrudnione ze względu na prowadzoną kontrolę podatkową, kontrolę celno-skarbową lub toczące się postępowanie przed organami podatkowymi, organami celnymi lub sądami administracyjnymi. Zawieszone postępowanie podejmuje się, jeżeli ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.

Art. 114b. W razie uzasadnionej potrzeby akta sprawy można udostępnić, wydać z nich odpisy lub kopie także organom prowadzącym kontrolę podatkową, kontrolę celno-skarbową, postępowanie podatkowe, celne lub administracyjne, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia tej kontroli lub tego postępowania.”;

6) w art. 118:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organami postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe są:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 4) Straż Graniczna;
- 5) Policja;
- 6) Żandarmeria Wojskowa.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Czynności procesowe organów, o których mowa w § 1 i § 2, wykonują upoważnieni przedstawiciele tych organów.”,

c) uchyla się § 4;

7) w art. 122 w § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przez wyrażenie „prokurator” w art. 18 § 2, art. 19 § 1 zdanie pierwsze, § 2 i 4, art. 20 § 1 i 1b, art. 23, art. 71 § 2, art. 87 § 3, art. 93 § 3, art. 135, art. 156 § 5, art. 158, art. 160 § 4, art. 192 § 2, art. 215, art. 218 § 1 zdanie pierwsze, art. 231 § 1, art. 232 § 1, art. 232a § 2, art. 236, art. 281, art. 282 § 1 pkt 1, art. 285 § 1a, art. 288 § 1, art. 290 § 1 i 2, art. 293 § 1 i 4, art. 299 § 3, art. 308 § 1, art. 317 § 2, art. 323 § 1 i 3, art. 324 § 1 i 2, art. 325e § 2 zdanie drugie, art. 327 § 1 i 3, art. 333 § 2, art. 336 § 1 i 3, art. 340 § 2, art. 341 § 1 i 2, art. 343a § 2 zdanie drugie, art. 387 § 2, art. 441 § 4, art. 446, art. 448, art. 505, art. 526 § 2, art. 527 § 1, art. 530 § 4 i 5, art. 545 § 2, art. 550 § 2, art. 570, art. 571 § 2, art. 611fs, art. 618 § 1 pkt 2 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „finansowy organ postępowania przygotowawczego”;

2) przez wyrażenie „prokurator” w art. 15 § 1, art. 48 § 1, art. 179 § 3, art. 325, art. 325e § 4 zdanie drugie, art. 326 § 1–3, art. 327 § 2 i 3 oraz art. 626a Kodeksu postępowania karnego rozumie się także „organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego”, z tym że z tytułu sprawowanego nadzoru Szef Krajowej Administracji Skarbowej i minister właściwy do spraw finansów publicznych jako organy nadrzędne nie mogą przejąć sprawy do swego prowadzenia;”;

8) w art. 133 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzą:

1) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63–68, art. 69 § 1, 3 i 4, art. 69a–70, art. 73–73a, art. 75a–75c, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 85–95, art. 96 § 1, art. 97–106k, art. 107–110b i art. 111 § 1 oraz w sprawach ujawnionych w zakresie swojego działania przez naczelnika urzędu celno-skarbowego

- określonych w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego – w sprawach o pozostałe przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
- 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe ujawnione w zakresie swojego działania.”;
- 9) w art. 135 § 4 otrzymuje brzmienie:
- „§ 4. Spór o właściwość między finansowymi organami postępowania przygotowawczego rozstrzyga organ nadrzędny nad tymi organami. Jeżeli spór toczy się między finansowymi organami postępowania przygotowawczego niemającymi wspólnego organu nadrzędnego, rozstrzyga go Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 10) w art. 136 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Postępowanie mandatowe prowadzi finansowy organ postępowania przygotowawczego lub jego upoważniony przedstawiciel, a także niefinansowy organ postępowania przygotowawczego, gdy przepis szczególny tak stanowi; postępowaniu temu nie stoi na przeszkodzie uprzednie wszczęcie postępowania przygotowawczego.”;
- 11) w art. 150 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „§ 3. Czynności, o których mowa w art. 75 § 2 oraz art. 285 § 2 Kodeksu postępowania karnego, są dokonywane przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Żandarmerię Wojskową, a gdy postępowanie przygotowawcze prowadzone jest przez inny niż naczelnik urzędu celno-skarbowego finansowy organ postępowania przygotowawczego – przez Policję na żądanie tego organu.
- § 4. Oprócz Policji czynność, o której mowa w art. 244 § 1 Kodeksu postępowania karnego, może być dokonana także przez Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Żandarmerię Wojskową.”;

12) w art. 153 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe powinno być zakończone w ciągu 3 miesięcy. W razie niezakończenia postępowania w tym terminie organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator – prokurator bezpośrednio przełożony, mogą przedłużyć je na okres do 1 roku. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator – prokurator bezpośrednio przełożony mogą przedłużyć okres postępowania na dalszy czas oznaczony, jednak gdy jest ono prowadzone w formie śledztwa, przedłużenia na okres przekraczający rok dokonuje prokurator nadrzędny nad prokuratorem nadzorującym lub prowadzącym postępowanie.”;

13) art. 153a otrzymuje brzmienie:

„Art. 153a. Postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, o jego zawieszeniu oraz o jego umorzeniu, gdy nie podlegało ono nadzorowi prokuratora, zatwierdza organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego. Zażalenie na postanowienie wnosi się do organu, który zatwierdził zaskarżone orzeczenie. Jeżeli organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego nie przychyli się do zażalenia, kieruje je do sądu.”;

14) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. § 1. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.

§ 2. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, będących w jego dyspozycji oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, dokonuje ten organ.

§ 3. Zabezpieczenia majątkowego może dokonywać także Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 4. W razie orzeczenia środka karnego przepadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej organ egzekucyjny określony w art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego prowadzi także egzekucję orzeczonej równocześnie kary grzywny, środka karnego przepadku przedmiotów lub ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, jeżeli ich zabezpieczenia dokonał uprzednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. Jeżeli orzeczenie o przepadku przedmiotów dotyczy towarów nieunijnych, o których mowa w art. 5 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), organem postępowania wykonawczego właściwym do wykonania orzeczenia o przepadku przedmiotów w tym zakresie jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”;

15) w art. 180 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do zabezpieczenia i egzekucji środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej lub należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym stosuje się odpowiednio art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego.”;

16) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Do wykonania orzeczenia w części dotyczącej środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów lub środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej stosuje się odpowiednio art. 27, art. 44, art. 49–51 i art. 187–195a Kodeksu karnego wykonawczego.”.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32.

Art. 49. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy – rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy zawodowych, żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową, żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej – z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką – oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Więziennej i Służby Celno-Skarbowej;”;

2) w art. 5 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, członkowie korpusu służby cywilnej, etatowi członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracownicy Rządowego Centrum Legislacji, eksperci, asesorzy i aplikanci eksperccy Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, członkowie służby zagranicznej niebędący członkami korpusu służby cywilnej, członkowie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych,”.

Art. 50. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629 oraz z 2016 r. poz. 862 i 1579) w art. 6 w ust. 1:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”;

2) uchyla się pkt 7a.

Art. 51. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 223 i 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) z chwilą powołania się przez podatnika na fakt dokonania czynności cywilnoprawnej – jeżeli podatnik nie złożył deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych w terminie 5 lat od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku, a następnie powołuje się przed organem podatkowym na fakt jej dokonania.”;
- 2) w art. 7 w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Stawka podatku wynosi 20%, jeżeli przed organem podatkowym w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej:”.

Art. 52. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, 831 i 904) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 54 w ust. 1 w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„organu Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe:”;
- 2) w art. 55a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym lub organom celnym – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

Art. 53. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299 i 615) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organami administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanymi dalej „organami informacji finansowej”, są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ informacji finansowej;
 - 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jako Generalny Inspektor Informacji Finansowej, zwany dalej „Generalnym Inspektorem”.
- b) uchyla się ust. 2 i 3,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej wyodrębnionej w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- 2) w art. 4a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- 3) w art. 4b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Wyłączenie następuje na wniosek Generalnego Inspektora złożony w formie pisemnej ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
3. W razie wyłączenia Generalnego Inspektora, jego zadania wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;
- 4) w art. 5:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mogą delegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych do pracy w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 4.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może wyznaczyć żołnierzy zawodowych do pełnienia służby w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 4.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki oddelegowania pracowników jednostek i organów mu podległych, w tym dane, jakie powinien zawierać wniosek, z którym Generalny Inspektor występuje o oddelegowanie, z uwzględnieniem stanowiska przeznaczonego dla oddelegowanego, zakresu wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków oraz proponowanego uposażenia, a także rodzaje przysługujących oddelegowanemu uprawnień i świadczeń oraz zasady wypłacania uposażenia i innych należności pieniężnych, z uwzględnieniem podziału na uposażenia i należności wypłacane przez jednostkę delegującą oraz jednostkę organizacyjną, do której pracownik został oddelegowany.”;

5) w art. 9d ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 1 i 2 kategorie podmiotów lub rodzaje działalności, z którymi jest związane niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w stosunku do których możliwe jest niestosowanie przepisów art. 8b ust. 3 pkt 2–4 i ust. 4 pkt 2 i 4 – z uwzględnieniem prawidłowości wykonania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, listę państw równoważnych, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości wykonania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane oraz oceny w zakresie spełniania przez dane państwo standardów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, dokonywane przez organizacje międzynarodowe.”;

6) w art. 13 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii

Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia:”;

7) w art. 15a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy podległe Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej powiadamiają niezwłocznie Generalnego Inspektora o wszelkich ujawnionych w toku swojej działalności okolicznościach, mogących wskazywać na prowadzenie działań mających na celu popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Organy Straży Granicznej oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej przekazują Generalnemu Inspektorowi informacje, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 309 z 25.11.2005, str. 9), oraz informacje zawarte w zgłoszeniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1893). Informacje te są przekazywane w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano przywozu środków pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu środków pieniężnych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Organy Straży Granicznej przekazują informacje za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, formę i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5, z uwzględnieniem konieczności sprawnego przekazywania Generalnemu Inspektorowi informacji zgromadzonych przez organy Straży Granicznej oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej.”;

8) art. 15b otrzymuje brzmienie:

„Art. 15b. W uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może zwrócić się do organów Krajowej Administracji Skarbowej o zbadanie legalności pochodzenia określonych wartości majątkowych. Informacja o wynikach przeprowadzonych działań jest przekazywana Generalnemu Inspektorowi niezwłocznie.”;

9) w art. 20d:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, listę osób, grup lub podmiotów, w stosunku do których dokonuje się zamrożenia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem konieczności wykonania zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub wiążących uchwał organizacji międzynarodowych oraz mając na uwadze konieczność zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osoby, grupy lub podmioty znajdujące się na liście określonej na podstawie ust. 4 mogą wystąpić z umotywowanym wnioskiem do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o usunięcie ich z tej listy. Wniosek taki podlega zaopiniowaniu na najbliższym posiedzeniu Komitetu.”;

10) w art. 20e:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Odwołanie od decyzji Generalnego Inspektora, o której mowa w ust. 7, przysługuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.”;

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Od decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”;

11) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrolę przeprowadzają pisemnie upoważnieni przez Generalnego Inspektora pracownicy jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, zwani dalej „kontrolerami”, po okazaniu legitymacji służbowej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), i pisemnego upoważnienia.”,

b) w ust. 3:

- uchyla się pkt 3,
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) naczelnicy urzędów celno-skarbowych.”,

c) uchyla się ust. 5;

12) w art. 33 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dyrektorów izb administracji skarbowej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych – wyłącznie w zakresie ich zadań;”,

b) uchyla się pkt 1a,

c) uchyla się pkt 3;

13) w art. 34c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Od decyzji Generalnego Inspektora przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od jej doręczenia.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512, z 2015 r. poz. 1505 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 266, 1343 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zapewniają szkolenie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszom Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej oraz strażakom, którzy mogą zetknąć się ze źródłami niekontrolowanymi w związku z pełnioną służbą.”;

2) w art. 62b pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pierwsze państwo członkowskie – państwo członkowskie, którego organ celny, w przypadku tranzytu odpadów promieniotwórczych lub

wypalonego paliwa jądrowego przez obszar celny Wspólnoty, jest właściwy do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiocie wprowadzenia odpadów promieniotwórczych lub wypalonego paliwa jądrowego na obszar celny Wspólnoty albo odmowy ich wprowadzenia;”;

- 3) w art. 62i wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes Agencji niezwłocznie informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o:”;

- 4) art. 86a otrzymuje brzmienie:

„Art. 86a. W przypadku wykrycia przez Straż Graniczną lub Służbę Celno-Skarbową próby nielegalnego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej substancji promieniotwórczej, o ile nie doszło do zdarzenia radiacyjnego, właściwy terenowy organ Straży Granicznej lub kierownik jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej podejmuje działania określone w procedurze postępowania opracowanej odpowiednio przez Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i uzgodnionej z Prezesem Agencji.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194 oraz z 2016 r. poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie indywidualne oraz zezwolenie globalne są dokumentami mającymi znaczenie dla kontroli wykonywanych przez organy celne.”;

- 2) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Wywóz, przywóz lub tranzyt towarów o znaczeniu strategicznym jest realizowany w wyznaczonych urzędach celno-skarbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celno-skarbowych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie właściwej kontroli wywozu, przywozu i tranzytu towarów o znaczeniu strategicznym.

3. Organ kontroli obrotu informuje Komisję Europejską o urzędach celno-skarbowych upoważnionych do dokonywania czynności celnych w zakresie wywozu, przywozu i tranzytu towarów o znaczeniu strategicznym.”;

3) w art. 21b ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dokonane zgłoszenie jest dokumentem mającym znaczenie dla kontroli wykonywanej przez organ celny.”;

4) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który otrzymał certyfikat importowy, jest uprawniony, w terminie 30 dni od dnia zwolnienia lub odbioru towaru o znaczeniu strategicznym, wystąpić do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na siedzibę końcowego użytkownika tego towaru z wnioskiem o wydanie certyfikatu weryfikacji dostawy stwierdzającego, że towar objęty certyfikatem został przez ten podmiot faktycznie i w sposób zgodny z przepisami prawa wprowadzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot jest obowiązany zwrócić właściwemu organowi celnemu koszty poniesione przez ten organ w toku postępowania w sprawie wydania certyfikatu weryfikacji dostawy.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadzający kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadza kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60

ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”;

2) w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celno-skarbowymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa;”;

3) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonuje również Służba Celno-Skarbowa w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884) w art. 8 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przy dokonywaniu kontroli celno-skarbowej,”.

Art. 58. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z 2013 r. poz. 1650, z 2015 r. poz. 1893 oraz z 2016 r. poz. 544 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 w ust. 2:

a) w pkt 2 lit. f i g otrzymują brzmienie:

„f) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,

g) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie

Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego – na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,”

b) w pkt 3 lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia, wystawionego przez właściwy organ,

f) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Państwowej Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego – na podstawie dokumentu wydanego przez uprawniony organ Policji,”

c) w pkt 7 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,

c) Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Ochrony Kolei, Straży Leśnej, Straży Rybackiej, straży gminnej (miejskiej), Straży Marszałkowskiej, Straży Parkowej, Służbie Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ,”

d) w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji

Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej i Biuru Ochrony Rządu, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia, wystawionego przez właściwy organ.”;

- 2) w art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wyprowadzający z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały wybuchowe oraz broń, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych i okazać ją funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.

2. Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej po dokonaniu odprawy celnej wwiezionego towaru, o którym mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorcy.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. poz. 812 oraz z 2010 r. poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszcza się import, eksport oraz tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1, pod warunkiem uzyskania zezwolenia i z zastrzeżeniem art. 11.”;

- 2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, do i z państw niebędących Stronami Konwencji jest zakazany.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych

w Wykazie 1, do i z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny jedynie do celów niezabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.”;

3) w art. 12 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 2 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 2”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 3 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 3”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 3, z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny do i z państw niebędących Stronami Konwencji, z tym że w przypadku eksportu i tranzytu do tych państw warunkiem jego dopuszczenia jest dostarczenie oświadczenia końcowego użytkownika, wydanego przez właściwe władze tych państw.”;

4) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) dotyczące kontroli celno-skarbowej oraz przepisy art. 29–31 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw.”;

5) w art. 18 uchyla się ust. 2.

Art. 60. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1930) w art. 19:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) organy Krajowej Administracji Skarbowej;”;

2) uchyla się pkt 7a.

Art. 61. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, 1590, 1642 i 2295 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1250) w art. 144 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) statki jednostek sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, Krajowej Administracji Skarbowej oraz jednostek ratowniczych;”.

Art. 62. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 16 w § 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontroli danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych – do spraw związanych z kontrolą pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Służbę Celno-Skarbową.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713) w art. 100 w § 4 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej;”.

Art. 64. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1483) w art. 14:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną, organami Krajowej Administracji Skarbowej, Biurem Ochrony Rządu, strażami ochrony kolei oraz innymi organami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także organami uprawnionymi do prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa oraz organami, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1781 oraz z 2016 r. poz. 147, 437, 633, 960 i 1579.

publicznego, i organami uprawnionymi do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia;”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania Żandarmerii Wojskowej z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną, organami Krajowej Administracji Skarbowej, Biurem Ochrony Rządu oraz innymi organami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także organami uprawnionymi do prowadzenia dochodzeń w sprawach o przestępstwa oraz organami, którym przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego, i organami uprawnionymi do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w sprawach o wykroczenia, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Żandarmerii Wojskowej.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907 i 1935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opracowuje, we współpracy z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej oraz Głównym Inspektorem Pracy, jednolitą krajową strategię kontroli przepisów w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców;”;

2) w art. 54b:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Transportu Drogowego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Główny Inspektor Pracy prowadzą rejestry danych statystycznych dotyczących kontroli czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe, według następujących kategorii:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Główny Inspektor Pracy przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu

Drogowego w formie pisemnej, w postaci papierowej oraz w postaci elektronicznej, dane statystyczne, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.”;

- 3) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celno-Skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg – w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

- 4) w art. 81 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Główny Inspektor Pracy, właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji, zarządcy dróg.”;

- 5) w art. 89 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”;

- 6) w art. 89a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Funkcjonariusze Policji, Służby Celno-Skarbowej i Straży Granicznej oraz upoważnieni pracownicy zarządców dróg dokonują kontroli na warunkach i w sposób określonych w przepisach o kontroli ruchu drogowego.”;

- 7) w art. 90a w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego, a w zakresie, o którym mowa w pkt 2, również Główny Inspektor Pracy, przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli;”;

- 8) w art. 94 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary,

a w przypadku poboru kaucji przez organy celne – na wyodrębniony rachunek bankowy naczelnika urzędu skarbowego określonego w przepisach odrębnych, przy czym koszty przelewów ponosi zobowiązany podmiot.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. poz. 271, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 78a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sprzeciw lub uchylenie sprzeciwu podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektora Farmaceutycznego, a informacja w tym zakresie jest przekazywana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz właściwym organom celnym. Z chwilą publikacji sprzeciwu lub uchylenia sprzeciwu uznaje się go za skutecznie doręczony.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1897) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Przy Radzie Ministrów działa Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, zwane dalej „Kolegium”, jako organ opiniotawczo-doradczy w sprawach programowania, nadzorowania i koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zwanych dalej „służbami specjalnymi”, oraz podejmowanych dla ochrony bezpieczeństwa państwa działań Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu, Krajowej Administracji Skarbowej, organów informacji finansowej oraz służb rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 12 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także działalności służb specjalnych z Policją,

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 1505 i 1570, z 2009 r. poz. 97, 206, 753, 788 i 817, z 2010 r. poz. 513 i 679, z 2011 r. poz. 322, 451, 622, 654, 657 i 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491, z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 823, 960 i 1579.

Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową, Biurem Ochrony Rządu, Krajową Administracją Skarbową, organami informacji finansowej i służbami rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich współdziałania w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa;”;

3) w art. 13 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w odniesieniu do działalności Krajowej Administracji Skarbowej oraz organów informacji finansowej.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 544, 1250 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Policję, Służbę Więzienną, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową oraz przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2a w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) Krajowej Administracji Skarbowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947),”.

Art. 69. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605, 904 i 1361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68:

a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Zarządzający lotniskiem nieposiadającym lotniczego przejścia granicznego może udostępnić lotnisko do wykonywania międzynarodowych lotów niehandlowych, na zasadach określonych w art. 73 ust. 5, po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży

Granicznej i właściwych organów celnych. Zgoda ta jest udzielana na czas oznaczony.”,

b) w ust. 2e pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zawiadamiają z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem najbliższego komendanta placówki Straży Granicznej, naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz kierownika placówki granicznej kontroli sanitarnej, weterynaryjnej i fitosanitarnej o planowanym przekroczeniu granicy państwowej przez statek powietrzny przewożący ładunek lub osoby nienależące do załogi w celu kontroli tego statku, ładunku lub osób;

2) zapewniają funkcjonariuszom i pracownikom placówki Straży Granicznej, urzędu celno-skarbowego oraz placówki granicznej kontroli sanitarnej, weterynaryjnej i fitosanitarnej dojazd do miejsca dokonywania kontroli i powrót z tego miejsca.”;

2) w art. 116 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żołnierzy i funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Biura Ochrony Rządu, którzy, bez zamiaru odbycia lotu, wykonują obowiązki służbowe na pokładzie statku powietrznego pozostającego na lotnisku albo lądowisku;”;

3) w art. 126a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d – są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, strażnicy Straży Marszałkowskiej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych;”;

4) w art. 188a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Służbą Celno-Skarbową;”.

Art. 70. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1893) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy celne oraz organy Straży Granicznej mogą, w celu sprawdzenia, czy przywóz do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych oraz ich wywóz za granicę odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, podejmować czynności kontrolne na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli celno-skarbowej lub kontroli granicznej.”;

- 2) art. 32a otrzymuje brzmienie:

„Art. 32a. Przedsiębiorcy wykonujący działalność kantorową oraz rezydenci i nierezydenci dokonujący czynności obrotu dewizowego, które podlegają ograniczeniom lub obowiązkom określonym w ustawie, są obowiązani, na potrzeby kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego oraz kontroli wykonywanej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przechowywać dokumenty związane z tą działalnością lub tymi czynnościami przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową lub dokonali danej czynności obrotu dewizowego.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, 846, 996 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) inne niż określone w pkt 1–3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja

podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁶⁾), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw;”;

2) w art. 35 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Pełnomocnikiem Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej może być także funkcjonariusz lub pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. poz. 1800, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 32a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie podlegają restrukturyzacji również zaległości podatkowe i celne określone w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, wpłat do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz opłat i kar dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz budżetów powiatów i budżetów gmin, oraz opłat za użytkowanie wieczyste gruntów Skarbu Państwa, określone w wyniku postępowania kontrolnego, jeżeli zaległości te zostały określone jako wynikające z czynności prawnych mających na celu obejście przepisów podatkowych, o należnościach celnych, o ubezpieczeniach społecznych lub przepisów dotyczących wymiaru i poboru tych należności.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 i 1442 oraz z 2016 r. poz. 1807) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. poz. 844 i 2271, z 2004 r. poz. 1291, z 2006 r. poz. 1121 oraz z 2009 r. poz. 1664 i 1707.

- 1) w art. 3 w ust. 3 pkt 14 otrzymuje brzmienie:
„14) pełnienia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej obowiązków służbowych.”;
- 2) w art. 5 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) podmiot, w którym funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej pełni służbę – w stosunku do tych funkcjonariuszy.”;
- 3) w art. 9 w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) kwota otrzymanego za ten miesiąc uposażenia – dla ubezpieczonych będących funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej”.

Art. 74. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. O ogłoszeniu upadłości powiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także znane sądowi organy egzekucyjne prowadzące postępowania egzekucyjne przeciwko upadłemu. Powiadomienie organów egzekucyjnych następuje w dniu ogłoszenia upadłości i dokonuje się go przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”;
- 2) w art. 491⁶ ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. O ogłoszeniu upadłości powiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej oraz właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1727, 1823, 1920 i 1923) w art. 62:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Straż ochrony kolei zobowiązana jest do współdziałania z Policją, Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową, organami Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcją Transportu Drogowego.”;
- 2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615, 996 i 1579.

„4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, formy współdziałania straży ochrony kolei z organami Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając w szczególności: sprawy wymagające współdziałania, sposób wymiany informacji dotyczących spraw wymagających współdziałania, zasady koordynacji wspólnych przedsięwzięć.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817) w art. 27 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku wydatkowania przez organizację pożytku publicznego środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w sposób niezgodny z ust. 2, stwierdzonego w wyniku kontroli, o której mowa w art. 29, lub kontroli przeprowadzonej przez inny organ kontroli państwowej, naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydaje decyzję zobowiązującą organizację pożytku publicznego do zwrotu nieprawidłowo wydatkowanych środków, określając kwotę podlegającą zwrotowi i termin, od którego nalicza się odsetki. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505 oraz z 2016 r. poz. 1330 i 1887) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki konserwator zabytków, organy Policji, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej są obowiązane niezwłocznie przekazywać, w celu ujęcia w wykazie, Generalnemu Konserwatorowi Zabytków informacje o zabytku skradzionym lub wywiezionym za granicę niezgodnie z prawem.”;

2) w art. 56 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O cofnięciu pozwolenia odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków albo minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa

narodowego zawiadamia niezwłocznie organ Krajowej Administracji Skarbowej.”;

- 3) w art. 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzeczoznawca ma prawo do wydawania ocen i opinii na rzecz organów ochrony zabytków, organów wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, Policji, organów Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej, Najwyższej Izby Kontroli oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 89 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku określonym w ust. 2 opłatę, w wysokości określonej w art. 88 ust. 2 pkt 1, mogą pobrać również urzędy celno-skarbowe i przekazać ją na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w terminie 30 dni od dnia jej pobrania.”.

Art. 79. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 424 i 1662 oraz z 2016 r. poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający weterynaryjną kontrolę graniczną w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Graniczny Lekarz Weterynarii przeprowadza weterynaryjną kontrolę graniczną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”;

- 2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827, z 2015 r. poz. 1273, 1691, 1844 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 1334.

„3. W przypadku przesyłek zwierząt lub przesyłek produktów, które są zgłaszane do procedury dopuszczenia do obrotu w urzędzie celno-skarbowym właściwym dla przejścia granicznego w częściach, świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na każdą część takiej przesyłki.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17, 50 i 1228) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”;

2) w art. 27 w ust. 4 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „może nakazać, za zgodą posiadacza i na jego koszt, w miejscu ustalonym z naczelnikiem urzędu celno-skarbowego:”;

3) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1077) w art. 3 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji Weterynaryjnej wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 82. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 401) w art. 21 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, wykonywanie zadań w zakresie wydawania i poświadczenia formularza T5 jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947). Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 2 w pkt 8, w art. 41 w ust. 6a w pkt 1 i 3, w art. 83 w ust. 6 w pkt 3 oraz w art. 128 w ust. 5, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „urząd celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „właściwy organ celny”;
- 2) w art. 14 ust. 9f otrzymuje brzmienie:

„9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”;
- 3) użyte w art. 33 w ust. 2 i 3, w art. 33a w ust. 2 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 33b w ust. 2 w zdaniu pierwszym i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1, w art. 34 w ust. 1 oraz w art. 38 w ust. 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego”;

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228 i 1579.

- 4) użyte w art. 33 w ust. 6 i w art. 37 w ust. 1a wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”;
- 5) w art. 33a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podatnik jest obowiązany do przedstawienia naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dokumentów potwierdzających rozliczenie kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej w terminie 4 miesięcy po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów.”;
- 6) użyte w art. 33a w ust. 7 i 9, w różnym przypadku, wyrazy „organ celny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”;
- 7) użyte w art. 33b w ust. 2 w zdaniu drugim, w art. 83 w ust. 5 w pkt 2 oraz w art. 128 w ust. 2 i 3, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „urząd celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „urząd celno-skarbowy”;
- 8) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 oraz w art. 33 ust. 2 i 3, służy odwołanie do dyrektora izby administracji skarbowej, za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję.”;
- 9) w art. 37:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, a podatkiem:

 - 1) pobranym przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego,

- 2) należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w:
 - a) zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub
 - b) deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b
 - w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1–1b stosuje się odpowiednio do decyzji dyrektora izby administracji skarbowej.”;
- 10) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rzeczy, o których mowa w ust. 1, podlegają zwolnieniu od podatku, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 2 lat, licząc od dnia ostatecznego nabycia spadku przez osobę uprawnioną. Okres ten może być wydłużony przez właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego w wyjątkowych przypadkach.”;
- 11) w art. 87:
 - a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”,
 - b) w ust. 4f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do zakończenia tego postępowania;”;
- 12) (uchylony)
- 12a) użyte w art. 96 w ust. 9 w pkt 4, w art. 105b w ust. 1 w pkt 4, w ust. 11a, w ust. 14, w art. 105c w ust. 9c oraz w art. 112a w ust. 3 i 4, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej”

zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;

13) w art. 99 ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 103 ust. 5a, podatnik jest obowiązany składać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawie rozliczania podatku akcyzowego deklaracje o należnych kwotach podatku za okresy miesięczne, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek ich zapłaty. W przypadku, o którym mowa w art. 17a, deklarację składa płatnik.”;

13a) użyte w art. 99 w ust. 12, w art. 109 w ust. 2 oraz w art. 110 wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „organ podatkowy”;

14) w art. 103:

a) w ust. 5a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, których wytwarzanie lub którymi obrót wymaga uzyskania koncesji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, podatnik jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego.”;

b) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a pkt 3, obliczenie i wpłacenie kwoty podatku może nastąpić w terminie 5 dni od otrzymania towarów na terytorium kraju, jeżeli podatnik, najpóźniej na 3 dni robocze przed przemieszczeniem towarów na terytorium kraju, złoży do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawie rozliczania podatku akcyzowego zgłoszenie o planowanym nabyciu

wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”;

15) w art. 105b w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do zakończenia tego postępowania;”;

16) w art. 105c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w formie elektronicznej wykaz podmiotów dokonujących dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, które złożyły kaucję gwarancyjną.”;

16a) w art. 111 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego”;

17) (uchylony)

17a) w art. 112b:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe.”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo w trakcie kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”;

c) w ust. 3:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej podatnik:”;

- w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;

18) w art. 127:

- a) w ust. 8 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) uzyskały od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zaświadczenie stwierdzające spełnienie łącznie warunków wymienionych w pkt 1–5.”;
- b) ust. 11a otrzymuje brzmienie:
 - „11a. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje na okres nie dłuższy niż 2 lata.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 i 1583) art. 134f otrzymuje brzmienie:

„Art. 134f. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje funkcje instytucji audytowej w rozumieniu art. 34 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.”.

Art. 85. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności deklaracji lub zgłoszeń, jest dokonywana przez Platformę Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, zwaną dalej „PUESC”.”;
- 2) art. 10b otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 10b. 1. Dokumenty elektroniczne przesyłane organom celnym podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu celnego albo zapewnia się w inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli

w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²¹⁾) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.

2. Decyzje i inne dokumenty wydawane przez organ celny w postaci elektronicznej podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą certyfikatu celnego.”;

3) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, urzędy celno-skarbowe oraz podległe im oddziały celne, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary. Rozporządzenie powinno uwzględniać możliwość sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej.”;

4) w art. 35 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W depozycie urzędu celno-skarbowego przechowuje się czasowo:”;

5) w art. 57:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy zapłacie gotówką – dzień wpłacenia kwoty należności w kasie urzędu skarbowego lub w kasie podmiotu obsługującego ten urząd lub na rachunek właściwego urzędu skarbowego w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948), w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego;”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego dłużnika w banku lub instytucji kredytowej lub rachunku płatniczego dłużnika w unijnej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 32

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572) lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego niemających siedziby lub oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty kwoty należności uważa się dzień złożenia zlecenia płatniczego przez dłużnika, jeżeli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym urzędu skarbowego w terminie wskazanym w art. 54 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowym urzędu skarbowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek bankowy urzędu skarbowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.”;

6) w art. 57a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zlecenia płatnicze na rzecz urzędów skarbowych mogą być składane również w postaci elektronicznej, przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez bank lub innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych, albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub z innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozliczanie płatności na rzecz urzędu skarbowego następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.”;

7) w art. 57b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W miejscu zapłaty innym instrumentem płatniczym urząd skarbowy jest obowiązany zamieścić informację o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności za pomocą tego instrumentu. Przed dokonaniem

zapłaty należności za pomocą innego instrumentu płatniczego dłużnik jest informowany o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu zapłaty za pomocą tego instrumentu.

3. Zapłata należności za pomocą innego instrumentu płatniczego jest możliwa, jeżeli urząd skarbowy dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych.”;

7a) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwotę należności celnych nieuiszczoną w terminie pokrywa się ze złożonego zabezpieczenia.”;

8) w art. 65a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Pobrane należności przywozowe operator jest zobowiązany przekazać na rachunek urzędu skarbowego określonego na podstawie art. 70 ust. 5 w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

3. Najpóźniej następnego dnia roboczego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, operator jest zobowiązany dostarczyć do urzędu celno-skarbowego, w którym przesyłka została przedstawiona, dowód przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych dotyczących przesyłki, datę wydania przesyłki odbiorcy oraz kwotę należności przywozowych.”;

9) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie wykonania obowiązków o charakterze pieniężnym lub niepieniężnym wynikających z przepisów prawa celnego stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że przepisy prawa celnego stanowią inaczej.”;

10) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: „Organy celne i ich właściwość”;

11) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. 1. Organem celnym, stosownie do swojej właściwości, jest:

- 1) naczelnik urzędu celno-skarbowego – jako organ pierwszej instancji;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej – jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego,
 - b) organ pierwszej instancji w sprawach określonych w przepisach prawa celnego oraz przepisach odrębnych,

- c) organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej;
 - 3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – jako organ odwoławczy od decyzji, o których mowa w art. 70 ust. 2;
 - 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych – jako organ odwoławczy od decyzji wydanych przez ten organ w pierwszej instancji.
2. Organami wyższego stopnia są organy odwoławcze.”;
- 12) w art. 70:
- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 17a ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”,
 - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Dyrektor lub dyrektorzy izb administracji skarbowej wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych są właściwi w sprawach dotyczących:”,
 - c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczy dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw innych niż określone w ust. 2. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić wyznaczony dyrektor izby administracji skarbowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz jednolitości postępowania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy lub urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu należności przywozowych lub wywozowych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty z tytułu zwrotu należności przywozowych lub wywozowych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu tych należności.”;

13) w art. 92 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz towarów pobierane są opłaty, w przypadku gdy:”;

14) w art. 93:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pobierane są opłaty, stanowiące dochody budżetu państwa, za:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykonywanie na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celno-skarbowy lub poza czasem pracy urzędu celno-skarbowego.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku przechowywania w depozycie urzędu celno-skarbowego towarów zajętych na podstawie art. 30 ust. 1 całkowita opłata za to przechowywanie nie może być niższa niż równowartość kwoty 10 euro i wyższa niż wartość celna towaru.”;

15) po art. 95a dodaje się art. 95b w brzmieniu:

„Art. 95b. 1. Indywidualne dane zawarte w zgłoszeniu celnym oraz innych dokumentach składanych przez zgłaszającego objęte są tajemnicą celną.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) aktach postępowania celnego oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dokumentacji rachunkowej organu celnego;

3) informacjach uzyskanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w ust. 1.

3. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązani są funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków uzyskali dostęp do informacji stanowiących tajemnicę celną.

4. Osoby wymienione w ust. 3 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy celnej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tej tajemnicy.”.

5. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą celną, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do osób, które przekazały informacje objęte tajemnicą celną.

7. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–6 przepisy art. 294 § 3, art. 295, art. 296–297a oraz art. 299–299b i art. 301 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

8. Naruszenie tajemnicy celnej podlega odpowiedzialności karnej jak za naruszenie tajemnicy skarbowej.

9. Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

16) w art. 101 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego lub przekazuje na rachunek bankowy urzędu skarbowego określonego na podstawie art. 70 ust. 5.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, z późn. zm.²²⁾) w art. 88f ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek innego wojewody, terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, konsula, organu Państwowej Inspekcji Pracy, organu Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej lub Policji wojewoda przekazuje kopie wydanych decyzji w sprawie zezwoleń na pracę oraz informacji, o których mowa w art. 88i.”.

Art. 87. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1448 i 1856 oraz z 2015 r. poz. 1240) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„4a) instytucja właściwa do spraw prowadzenia kontroli wyrywkowej – Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;

4b) instytucja właściwa do spraw wystawienia deklaracji zamknięcia pomocy – Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 2) w art. 39 w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawiciel Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 3) w art. 42 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Krajowej Administracji Skarbowej;”.

Art. 88. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowej przekazują sprawozdania albo informacje, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 89. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896) wprowadza się następujące zmiany:

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 691, 868, 1265, 1579, 1860 i 1940.

- 1) w art. 281 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;”;
 - b) uchyla się pkt 4–6;
- 2) w art. 282 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym lub organom Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

Art. 90. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”;
- 2) w art. 77 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

 - 1) kontroli przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania warunków bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;
 - 2) kontroli celno-skarbowej prowadzonej w trybie odpowiednio określonym w dziale V rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;
- 3) w art. 84a:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kontrolą, o której mowa w art. 55 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;”;
 - b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) kontrolą związaną z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem dokonywaną w urzędzie celno-skarbowym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych, albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17, 50, 1228 i 1948);
- 5) kontrolą przemieszczających się środków transportu, osób z nich korzystających oraz towarów nimi przewożonych, na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym oraz ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;”.

Art. 91. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. 2016 r. poz. 1489, 1579 i 1823) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb.”;
- 2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.”;
- 3) w art. 179 w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) uzyskiwanie przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 4b, dostępu do:

- przekazów telekomunikacyjnych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - posiadanych przez przedsiębiorcę danych związanych z przekazami telekomunikacyjnymi, o których mowa w ust. 9, art. 159 ust. 1 pkt 1 i pkt 3–5;”;
- 4) w art. 180a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;”;
- 5) art. 180d otrzymuje brzmienie:
- „Art. 180d. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz do udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na własny koszt, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 i 3–5, w art. 161 oraz w art. 179 ust. 9, związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, 1807 i 1860) w art. 66 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”.

Art. 93. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 803) w art. 23 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 4, przy przyjmowaniu niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji należącego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, organów Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu

Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 684, z późn. zm.²³⁾) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległości podatkowych i celnych określonych w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego,”.

Art. 95. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 2 w pkt 4 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) właściwego do spraw finansów publicznych – Szef Krajowej Administracji Skarbowej,”;

2) w art. 24a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki organizacyjne administracji rządowej i Żandarmerii Wojskowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej przy wykonywaniu zadań określonych ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) mogą wchodzić w posiadanie środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów kategorii 1 w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań potwierdzających popełnienie przestępstwa.”;

3) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Farmaceutyczny w odniesieniu do prekursorów kategorii 1 i 4, a Główny Inspektor Sanitarny w odniesieniu do prekursorów kategorii 2 i 3, w uzasadnionych przypadkach powiadamiają Policję, Straż Graniczną i organy Krajowej Administracji Skarbowej o konieczności zatrzymania przesyłki prekursorów, która nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa.”;

4) w art. 44d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. poz. 971, z 2007 r. poz. 1104, z 2008 r. poz. 1181, z 2009 r. poz. 545 i 1664, z 2011 r. poz. 1378 oraz z 2015 r. poz. 238 i 1854.

„3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań zostanie stwierdzone, że badany produkt jest środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną, organ celny występuje o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Koszty badań, przechowywania i zniszczenia produktu będącego środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną ponosi podmiot dokonujący przywozu. W przypadku niemożności ustalenia podmiotu dokonującego przywozu produktu będącego środkiem zastępczym albo nową substancją psychoaktywną, koszty badań, przechowywania i zniszczenia są finansowane z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji organów Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 149 w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„organu Krajowej Administracji Skarbowej w związku z toczącym się przed tym organem postępowaniem w sprawie o:”;

2) w art. 150 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organom podatkowym – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;”.

Art. 97. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szefowie: CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Komendant Główny Policji, Komendant

Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i Szef Krajowej Administracji Skarbowej są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888, 996 i 1823) w art. 18h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu działu VII ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²⁴⁾).”.

Art. 99. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 511 oraz z 2015 r. poz. 211) w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatek tonażowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok podatkowy, chyba że organ podatkowy wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 1228, 1579 i 1760) w art. 80 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Państwowy graniczny inspektor sanitarny przeprowadzający graniczną kontrolę sanitarną w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Państwowy graniczny inspektor sanitarny przeprowadza graniczną kontrolę sanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”.

Art. 101. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266 i 1165) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”;

2) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego przez producentów i podmioty sprowadzające.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928) w art. 30g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów i sporządzone według kodów CN, sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz skroplonego gazu ziemnego (LNG) importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1065) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazywania Komisji Europejskiej informacji określonych w rozporządzeniu nr 885/2006, dotyczących agencji płatniczej i jednostki koordynującej oraz danych identyfikacyjnych jednostki certyfikującej, określonej w art. 14 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), będącej jednostką certyfikującą w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549).”.

Art. 104. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 57 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 58 i 59 w brzmieniu:

„58) osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej w rozumieniu art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) albo funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej;

59) Szef Krajowej Administracji Skarbowej i jego zastępcy.”;

2) w art. 8 w pkt 53 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 54 i 55 w brzmieniu:

„54) pkt 58 – kierownikowi jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej;

55) pkt 59 – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 i 1250) art. 35d otrzymuje brzmienie:

„Art. 35d. Funkcję instytucji audytowej pełni Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer akcyzowy nadany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego;”;
- 2) w art. 14 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli producent lub handlowiec taki posiada, i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta lub handlowca, jeżeli producent lub handlowiec taki posiada, oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca lub, dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer innego dokumentu tożsamości;”;
- 3) w art. 16 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. O odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru Prezes Agencji informuje naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla producenta albo handlowca oraz Prezesa URE w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 6 lub art. 14 ust. 4.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1258) w art. 5 w pkt 4 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) organy Krajowej Administracji Skarbowej – na własne potrzeby;”.

Art. 108. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz z organami administracji państwowej, w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej, a także z Policją, Strażą Graniczną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i organami samorządu terytorialnego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowa Inspekcja Pracy ma prawo – w uzasadnionych przypadkach – występować do organów administracji publicznej, w tym naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb administracji skarbowej, a także Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz innych właściwych podmiotów z wnioskiem o udzielenie informacji niezbędnych do udzielenia porad, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 14a.”;

2) w art. 37 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) naczelnika urzędu celno-skarbowego – o naruszeniu przepisów prawa podatkowego;”.

Art. 109. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1048) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania oraz właściwość Krajowej Administracji Skarbowej, organów Straży Granicznej i Inspekcji Transportu Drogowego oraz

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240 oraz z 2016 r. poz. 542, 691, 868, 1165 i 1265.

wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w zakresie nadzoru nad międzynarodowym obrotem odpadami, w szczególności dotyczące egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 1013/2006, określają przepisy odrębne.”;

2) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie: „Właściwe przejścia graniczne”;

3) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Międzynarodowe przemieszczanie odpadów, z wyłączeniem przemieszczania odpadów wewnątrz Unii Europejskiej, jest realizowane przez wyznaczone przejścia graniczne.”,

b) uchyla się ust. 3.

Art. 110. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. 1607) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) pośrednim dostępie – rozumie się przez to dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), realizowany w sytuacjach wskazanych w ustawie za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI albo organu wskazanego w art. 7 ust. 2;”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) w pkt 6 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,

b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Granicznej,

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu albo zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dyrektorowi urzędu morskiego, sądowi lub prokuraturze.”;

3) uchyla się art. 3a;

4) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 1–6 otrzymują brzmienie:

„1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek Państwa Członkowskiego lub państwa obcego przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed

sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności – dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

- 4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;
- 5) osób zaginionych albo osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego,

Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;”,

- b) w pkt 7 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;”;
- 5) uchyla się art. 4a;
- 6) w art. 6 pkt 4–6 otrzymują brzmienie:
 - „4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1) przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celno-Skarbowej;
 - 5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celno-Skarbowej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;”;
- 7) w art. 7:
 - a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych VIS przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie

Celno-Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Biuru Ochrony Rządu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:”,

b) w ust. 2:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Służby Celno-Skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej;”,

– uchyla się pkt 7.

Art. 111. W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej;”;

2) w art. 4:

a) w pkt 8 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) współdziałania z PFSO, CSO, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji, w sposób określony w ustawie, ochrony żeglugi i portów;”,

b) w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) współdziałania z PFSO, CSO, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji, w sposób określony w ustawie, ochrony na obszarze portu oraz zapewnienia im warunków do wykonywania obowiązków służbowych;”,

c) w pkt 11 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) współdziałania z organami administracji morskiej, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji ochrony na obszarze obiektu portowego, w sposób określony w ustawie i w planie ochrony obiektu portowego;”,

d) w pkt 12 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) współdziałania z organami administracji morskiej, Strażą Graniczną, Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz Służbą Celno-Skarbową w celu realizacji ochrony na statku, w sposób określony w ustawie i w planie ochrony statku, oraz zapewnienie im warunków do wykonywania obowiązków służbowych.”;

3) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania związane z kontrolą, o której mowa w ust. 1, wykonuje zarządzający portem lub obiektem portowym zgodnie z planem ochrony portu lub obiektu portowego, we współdziałaniu odpowiednio ze Służbą Celno-Skarbową lub Strażą Graniczną, w zakresie określonym w tych planach.”;

4) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedmioty lub substancje, o których mowa w ust. 1, mogą być transportowane na statek przez uprawnionych żołnierzy oraz funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Wywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Straży Granicznej, straży pożarnej, Biura Ochrony Rządu oraz Służby Celno-Skarbowej, podczas wykonywania czynności służbowych.”.

Art. 112. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Krajowej Informacji Skarbowej i izbach administracji skarbowej.”;

2) w art. 52 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a także zastępcy tych osób.”;

3) w art. 53 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, mogą zajmować osoby, które spełniają wymagania określone w odrębnych przepisach.”;

4) w art. 53a:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, powołuje i odwołuje się według odrębnych przepisów.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4a, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60).

6. Urzędnikowi służby cywilnej oraz pracownikowi służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 52 pkt 2–5, dyrektor generalny urzędu, w którym jest on zatrudniony, udziela urlopu bezpłatnego na czas powołania.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1970) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zasięga w sprawie złożonego wniosku o umieszczenie w wykazie oznaczeń opinii jednostek naukowych działających w zakresie rybołówstwa morskiego lub rybactwa śródlądowego, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) skład podatkowy – miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 925, 1052 i 1228.

kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego;”,

b) w pkt 23a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;”,

c) w pkt 23d część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;”,

d) pkt 30a otrzymuje brzmienie:

„30a) alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy – wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe organy państwa członkowskiego potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru lub wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie organu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu;”;

2) w art. 8 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.”;

3) w art. 9a w ust. 1 w pkt 5 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony w należnej wysokości;”;

- 4) w art. 9c w ust. 1 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości,”;
- 5) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.”;
- 6) w art. 13:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony,”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów, który uzyskał od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.”;
- c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub”;
- d) w ust. 6a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub”;

7) w art. 14:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1a. Organem podatkowym właściwym w zakresie WIA jest dyrektor izby administracji skarbowej.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Naczelnik urzędu celno-skarbowego jest organem podatkowym właściwym w zakresie akcyzy z tytułu importu i eksportu, z wyłączeniem poboru, oraz w zakresie wydania decyzji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku kontroli celno-skarbowej.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego i dyrektora izby administracji skarbowej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 3a–5b i 8–10.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwymi w zakresie akcyzy z tytułu importu są naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego i właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby administracji skarbowej oraz naczelnik urzędu skarbowego, właściwy na podstawie przepisów prawa celnego, do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.”,

e) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku gdy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, organem podatkowym właściwym miejscowo, z zastrzeżeniem ust. 3a, 5–6 i 9, może być jeden z tych organów, wybrany przez podatnika i wskazany w oświadczeniu złożonym do wybranego organu podatkowego oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika zgodnie z ust. 4.”,

f) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) powiadamiania naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,”,

g) ust. 5b–6 otrzymują brzmienie:

„5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37h ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641, z późn. zm.²⁷⁾), zwanej dalej „opłatą paliwową”, wygasa na skutek zapłaty tego zobowiązania podatkowego lub tej opłaty paliwowej, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu skarbowego, któremu podatnik składa deklarację podatkową.

5c. Na wniosek podatnika zwolnienie zabezpieczenia generalnego z obciążenia na skutek zapłaty zobowiązania podatkowego lub zapłaty opłaty paliwowej może odnotować inny niż określony w ust. 5b naczelnik urzędu skarbowego, pod warunkiem że posiada on informację, że zobowiązanie podatkowe lub opłata paliwowa zostały zapłacone, lub podatnik przedstawi mu dokumenty potwierdzające dokonanie tej zapłaty.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–4f, na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770, 1020, 1250, 1920 i 1948.

izby administracji skarbowej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub dyrektor izby administracji skarbowej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.”,

h) uchyla się ust. 7,

i) ust. 8–10 otrzymują brzmienie

„8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzwspólnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.

9. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8 oraz art. 82 ust. 1, 2 i 2e, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3–5, 8 i 9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.”,

j) w ust. 11 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny

zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,

- 2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy, przedpłat akcyzy i wpłat dziennych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty kwot z tytułu zwrotu akcyzy, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie”,

- k) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1a, oraz dyrektora izby administracji skarbowej właściwego do prowadzenia tych spraw jako organ odwoławczy, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz zapewnienia jednolitości postępowania.”;

- 8) w art. 15:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio „właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy” oraz „właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy”, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązanej do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.”,

- b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu.”,

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego

w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.”,

d) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;”,

– w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy lub z których rachunku bankowego dokonuje się odpowiednio;”;

9) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

b) ust. 3–3b otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie powinno zawierać dane dotyczące zarejestrowanego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON oraz określenie

rodzaju wyrobów akcyzowych, w zakresie których prowadzi on działalność gospodarczą.

3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy. Potwierdzenie powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a.”,

c) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4a. Pośredniczący podmiot węglowy oraz pośredniczący podmiot gazowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy w terminie 7 dni od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.”;

10) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4.”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru podmiot reprezentujący w przypadku naruszenia któregośkolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–4. Przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 18:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1. Rejestr zawiera dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym tych podmiotów.

2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, czy dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem może być zarówno sam podmiot zarejestrowany, jak i inny podmiot mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu.”,

- b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, która zawiera:”;

12) w art. 19:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”,

- b) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

4. W przypadku niezłożenia zgłoszeń zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany.

5. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego powiadamia o wykreśleniu z rejestru:

- 1) podmiot zarejestrowany, chyba że okaże się, że podmiot nie istnieje;
- 2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899 i 1948).”;

13) w art. 20a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki aktualny rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wpis podmiotu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jego zmiana oraz wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru następują na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważnionemu przez niego organowi w celu dokonania odpowiednio wpisu pośredniczącego podmiotu tytoniowego do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów

tytoniowych lub wykreślenia pośredniczącego podmiotu tytoniowego z tego rejestru.”;

14) w art. 20c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru, o którym mowa w art. 18, podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego w przypadku naruszenia któregośkolwiek z warunków określonych w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.”;

15) w art. 20f:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pośredniczący podmiot tytoniowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o:”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pośredniczący podmiot tytoniowy lub jego następca prawny są obowiązani do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przez pośredniczący podmiot tytoniowy niezwłocznie po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym nastąpiło zaprzestanie prowadzenia tej działalności.”;

16) w art. 20g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:”;

17) w art. 20h w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje z urzędu decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:”;

b) w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) niedopełnienie obowiązku informowania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru.”;

18) w art. 21:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego”;

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie

„5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy określi inną wysokość tego zobowiązania.”;

19) w art. 21a w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego”;

20) w art. 22 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu”;

21) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz

podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwego urzędu skarbowego.”;

22) w art. 24 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:”;

23) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.”;

24) w art. 24b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:”;

25) uchyla się art. 24c;

26) w art. 27:

a) ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w należnej wysokości.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy, liczonymi od dnia następnego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7a.”,

b) w ust. 7a w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wystąpi do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.”;

27) w art. 28:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego zabezpiecza kwotę akcyzy lub opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności

celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyroby akcyzowe zostały:”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie składa się, jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego dysponuje takim oświadczeniem, przedstawionym nie wcześniej niż 6 miesięcy przed objęciem wyrobów akcyzowych czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, że kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie.”;

28) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.”;

29) w art. 30:

a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a;”,

b) w ust. 7b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazywanie przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podmiot wykorzystał energię elektryczną, oświadczenia o ilości wykorzystanej energii i sposobie jej wykorzystania.”;

30) w art. 31:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”,

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznaczy naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy”;

31) w art. 31a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy węglowego straty wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż wskazane w ust. 1.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby węglowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7.”;

32) w art. 31b:

a) ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów gazowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby gazowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym

osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy gazowego straty wyrobów gazowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1–4, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.”;

33) w art. 31d:

a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na wniosek zakładu, o którym mowa w ust. 1, za okres roku podatkowego. O zwrocie tym orzeka, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu kwoty zwracanej częściowo akcyzy.”,

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu części zapłaconej akcyzy, o którym mowa w ust. 1, są dla:

- 1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
- 2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć naczelnika lub naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawie orzekania o zwrocie kwoty

zwracanej częściowo akcyzy, uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 1, oraz zapewnienia właściwej kontroli i przepływu informacji dotyczących tego zwolnienia.”;

34) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić urzędowi celno-skarbowym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony urzędowi celno-skarbowym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.”;

35) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”;

36) w art. 40:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej”;

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej”;

b) w ust. 2:

– pkt 3–5 otrzymuje brzmienie:

„3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do organu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

- 4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;
 - 5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do organu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”,
 - w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:
 - „d) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;”,
 - w pkt 11 lit. d i e otrzymują brzmienie:
 - „d) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,
 - e) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.”;
- 37) w art. 41:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego.”,
 - b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.”;
- 38) w art. 41a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, porównania danych dotyczących wyrobów akcyzowych zawartych w zgłoszeniu celnym z danymi zawartymi w e-AD dokonuje naczelnik urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest obowiązany:

- 1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego wraz z dokumentem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów;
- 2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów, o terminie ważności i kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego lub o wysokości i terminie ważności zabezpieczenia ryczałtowego;
- 3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, który złożył zabezpieczenie generalne, albo podmiotu odbierającego, o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego albo zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, ich

zabezpieczeniem akcyzowym – w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1 i ust. 4.”;

39) w art. 41b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej podmiotu odbierającego, w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

40) w art. 41e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego kontroli celno-skarbowej odebranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich odbiorze. Podmiot odbierający nie dokonuje rozładunku wyrobów do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz, w przypadku wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa – nie zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo nie zostało odnotowane objęcie tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do podmiotów, o których mowa w ust. 3, po potwierdzeniu w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, że zobowiązanie podatkowe podmiotu odbierającego lub obowiązek zapłaty przez niego opłaty paliwowej, dotyczące przemieszczanych wyrobów, w całości lub w części wygasły lub że nie mogą już powstać.”,

c) w ust. 4:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia 2015/2447, zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, albo”,
- część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu odpowiednio do podmiotu odbierającego albo do właściwego organu celnego.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celno-skarbowy wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyjście wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo do właściwych dla podmiotu wysyłającego władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,
- e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:
 - „8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, odnotowanie zwolnienia:
 - 1) zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;
 - 2) wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej

dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 dostarcza do właściwego naczelnika urzędu skarbowego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.”;

41) w art. 41f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. System jest niedostępny, jeżeli użytkownik Systemu poinformuje właściwy organ o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a ten organ potwierdzi niedostępność Systemu.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyznaczy organ właściwy w sprawie, o której mowa w ust. 1,
- 2) może określić szczegółowe zasady postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności

– uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.”;

42) art. 41g otrzymuje brzmienie:

„Art. 41g. 1. Jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-AD, podmiot odbierający, który złożył zabezpieczenie generalne, którego kwota wolna

pokrywa kwotę akcyzy albo kwotę akcyzy i opłaty paliwowej, wynikające z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, albo złożył zabezpieczenie ryczałtowe, albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, które obejmują te wyroby akcyzowe, przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu potwierdzenia, że podmiot odbierający, o którym mowa w ust. 1, złożył zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie ryczałtowe obejmujące odebrane wyroby akcyzowe albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego obejmującego odebrane wyroby akcyzowe, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu skarbowego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego – właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy dla podmiotu wysyłającego naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu.”;

43) w art. 41h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, podmiot wysyłający oraz podmiot odbierający są obowiązani zapewnić aktualną informację o przemieszczanych wyrobach akcyzowych, jeżeli informacja taka nie jest automatycznie zapewniana przez System.”;

44) w art. 42:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.”,

c) w ust. 4 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.”;

45) w art. 44:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 21 ust. 2.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa.”;

46) w art. 46:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.”,

b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) warunki i sposób dostarczenia danych przez podmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego celem wprowadzenia ich do Systemu.”;

47) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o odbiorze tych win oraz przedstawić dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.”;

48) w art. 48a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).

3. Zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.”;

49) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się plan składu podatkowego, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 oraz dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10.”;

50) w art. 50:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.”;

51) w art. 52:

- a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:”,

- c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane, i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.”;

52) w art. 54:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”,

b) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia, w przypadku gdy:”,

c) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie wyprowadzenia, jeżeli:”,

d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.”,

e) ust. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało lub mogło nastąpić wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonego w zezwoleniu wyprowadzenia.”;

53) w art. 56:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.”,

b) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:”,

c) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:”,

d) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.

14. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.”;

54) w art. 57:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione:”;

b) ust. 2b i 2c otrzymują brzmienie:

„2b. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2c. Zmiana zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 oraz dokumenty

mające znaczenie dla przeprowadzenia kontroli określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.”;

55) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.”;

56) w art. 62a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki, wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoeniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”;

57) w art. 62b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.”;

58) w art. 63 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:”;

59) w art. 64:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3–5.”;

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku złożenia przez podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego wniosku o przedłużenie tego zwolnienia, spełniającego wymagania określone w ust. 4 i 5, nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu, na jaki zwolnienie zostało udzielone, zwolnienie to stosuje się do dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawie przedłużenia albo odmowy przedłużenia zwolnienia, nie dłużej jednak niż przez 90 dni od dnia, w którym upływa termin, na jaki zwolnienie zostało udzielone.”;

d) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

60) w art. 65:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, 3a lub 3b, na poziomie równym:”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy oraz stawki opłaty paliwowej, obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić – w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy lub stawki opłaty paliwowej ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.”;

c) w ust. 7a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ust. 1 pkt 1–3 i 5 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego;”;

d) ust. 7b–10 otrzymują brzmienie:

„7b. Obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, a także jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach gdy to obciążenie lub zwolnienie nie jest odnotowywane

z wykorzystaniem Systemu, może odnotowywać podmiot określony w ust. 1 pkt 1–3 i 5, pod warunkiem że sposób odnotowywania obciążania zabezpieczenia generalnego oraz zwalniania go z tego obciążenia zapewnia możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz został uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego.

8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania jego zobowiązań podatkowych albo wykonania jego zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez ten podmiot. Przepisy art. 64 ust. 3–5a, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b.

9a. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego albo podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, który spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9b, na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia są obowiązane te podmioty, jednak nie większym niż 30 mln zł.

9b. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego, który posiada odpowiednią infrastrukturę do przechowywania suszu tytoniowego, zawarł umowy z producentami suszu tytoniowego na dostarczenie co najmniej 100 ton suszu tytoniowego w ciągu roku,

spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, oraz nie naruszył przepisów prawa podatkowego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego z uwzględnieniem ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego przez ten podmiot w ciągu roku przed dniem ustalenia tej wysokości, na poziomie 1 mln zł od każdego pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego, jednak nie mniej niż 1 mln zł.

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego co najmniej raz w roku ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, w szczególności w przypadku zmiany maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych lub opłat paliwowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu, zmiany ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego w okresie roku przez pośredniczący podmiot tytoniowy, o którym mowa w ust. 9b, lub na wniosek podmiotu składającego zabezpieczenie ryczałtowe.”;

61) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, zabezpieczonej kwoty opłaty paliwowej, albo obu tych kwot, wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli ich zapłacenie stanie się wymagalne.”;

62) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.”;

63) w art. 72 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu skarbowego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.”;

64) w art. 78:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany

uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.”,

c) uchyla się ust. 4a;

65) w art. 80:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, któremu właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe;”,

c) uchyla się ust. 2a;

66) w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, na wniosek sprzedawcy.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.”;

67) w art. 82:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.”,

b) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.”,

- c) w ust. 2a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.”,

- d) ust. 2b–2d otrzymują brzmienie:

„2b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o powstaniu nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.”,

- e) ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.”,

- f) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:”,

- g) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:”,

- h) w ust. 4a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:”,

- i) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

„6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3–4a.

6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, zwrot ten traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

- 68) w art. 83a:

- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego – w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;

- b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego po otrzymaniu zawiadomienia podatnika o zamiarze zniszczenia wyrobów akcyzowych może udzielić zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1

i art. 95 ust. 1, bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku udzielenia zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik, w terminie 3 dni roboczych, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie potwierdzające zniszczenie wyrobów akcyzowych.”;

69) w art. 85:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wniosek.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, w drodze decyzji wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów.”,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni.”,

d) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.”;

70) w art. 87 w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów – w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;

2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnej informacji o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości

uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów – na zakończenie każdego roku obrotowego.”;

71) w art. 88 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.”;

72) w art. 89:

a) w ust. 8a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazania kopii tej umowy właściwemu dla sprzedawcy naczelnikowi urzędu skarbowego przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów;”;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie

„11. Importer wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a składa właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, a podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów – właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.”;

c) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. W przypadku importu wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, importer jest obowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celno-skarbowego miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 11, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.

14. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, miesięczne zestawienie

oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez sprzedawcę przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli.”,

d) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 5–12, nie zostały spełnione i w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego ustalono, że wyroby, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 lit. a, nie zostały użyte do celów opałowych lub gdy nie ustalono nabywcy tych wyrobów, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.”;

73) w art. 99 w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony,”;

74) w art. 100:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 12 i 13, art. 14 ust. 1–4, 6, 8, 10 i 11, art. 16, art. 18 ust. 1, 2 i 2a, art. 19, art. 21 ust. 5 i art. 27–29a oraz przepisy wydane na podstawie art. 20.”;

75) w art. 101 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 100 ust. 1 lub ust. 2, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.”;

76) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.”;

77) w art. 104:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli urzędy celno-skarbowe mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.”,

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej

wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy określi wysokość podstawy opodatkowania.”;

78) w art. 106:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,
2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwego urzędu skarbowego akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.”,

c) uchyla się ust. 3a;

79) art. 107:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który nabył prawo rozporządzania jak właściciel samochodem osobowym niezarejestrowanym wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, ma prawo

do zwrotu akcyzy na wniosek złożony właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są właściwy naczelnik urzędu skarbowego i właściwy dyrektor izby administracji skarbowej.”;

80) w art. 109 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.”;

81) w art. 110:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

82) w art. 110a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

83) w art. 111:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.”;

84) w art. 112 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;”;

85) w art. 113 ust. 3 otrzymuje brzmienie

„3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”;

86) w art. 115 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów skarbowych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.”;

87) w art. 116 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”;

88) w art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydane z magazynu wyrobów gotowych pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wprowadzenia wyrobów akcyzowych do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego naczelnik urzędu celno-skarbowego zarządza konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu albo do momentu wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.”;

89) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.”;

90) w art. 123:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.”,

- b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;

- 91) w art. 126 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.”;

- 92) w art. 127:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:”,

- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.”;

- 93) w art. 128:

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy;”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wydanie znaków akcyzy przez ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy wydanego przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków akcyzy.”;
- 94) w art. 130 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;”;
- 95) w art. 131 w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;”;
- 96) w art. 133 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;
- 97) w art. 136 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być наносzone przez ten podmiot na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie.”;
- 98) w art. 138 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.”;
- 99) w art. 138m ust. 3–5 otrzymują brzmienie:
- „3. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza się w co najmniej dwóch egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

4. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się w co najmniej trzech egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie akcyzy oraz naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, z wyłączeniem przypadków, w których w czynnościach, które potwierdza protokół, uczestniczył przedstawiciel właściwego organu podatkowego.

5. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, sporządza się w trzech egzemplarzach, a w przypadku gdy alkohol etylowy skażony ma zostać wysłany do innego podmiotu, protokół sporządza się w czterech egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, jeden egzemplarz protokołu – naczelnik urzędu celno-skarbowego lub komórka organizacyjna utworzona przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli celno-skarbowej – w przypadku kontroli celno-skarbowej wykonywanej jako kontrola stała w rozumieniu art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

100) art. 138n otrzymuje brzmienie:

„Art. 138n. W przypadku gdy zamierzone oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy następuje z powodu uszkodzenia znaków akcyzy na tych wyrobach, nieprawidłowego oznaczenia tych wyrobów bądź oznaczenia ich nieodpowiednimi znakami akcyzy, jak również z powodu wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami akcyzy, podmiot sporządza spis tych wyrobów i przedstawia go właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, w terminie 3 dni od dnia stwierdzenia wystąpienia tych zdarzeń lub od dnia ich wystąpienia, w celu jego potwierdzenia.”;

101) w art. 138r:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który wystawia dokument dostawy, sporządza kwartalne zestawienie wystawionych dokumentów dostawy. Jeden egzemplarz tego zestawienia przekazuje właściwemu naczelnikowi

urzędu skarbowego w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy zestawienie.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, może być sporządzane oraz przekazywane naczelnikowi urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, w formie elektronicznej, w sposób uzgodniony z tym naczelnikiem.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 i 1960) w art. 56 w ust. 1:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dyrektorzy izb administracji skarbowej, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych;”;

2) uchyla się pkt 3.

Art. 116. W ustawie z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. U. poz. 619 i 1241 oraz z 2015 r. poz. 1358) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania instytucji audytowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1198/2006.”.

Art. 117. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1000) w art. 9:

1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja zalicza kandydatowi na biegłego rewidenta, posiadającemu tytuł doradcy podatkowego, na jego wniosek, egzamin z prawa podatkowego.”;

2) w ust. 7 uchyla się pkt 2.

Art. 118. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor izby administracji skarbowej ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym wykaz osób prawnych i fizycznych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym umorzono zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłaty prolongacyjne w kwocie przewyższającej 5000 zł, wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania umorzonych kwot oraz termin ogłaszania wykazu, o którym mowa w ust. 3, a także organy obowiązane do przekazywania dyrektorowi izby administracji skarbowej danych umożliwiających sporządzenie tego wykazu i termin ich przekazywania, uwzględniając rodzaje podmiotów, których informacje dotyczą.”;

2) w art. 61 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) dyrektor izby administracji skarbowej – od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez naczelnika urzędu skarbowego;”;

3) w art. 274 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) izbach administracji skarbowej;”;

b) uchyla się pkt 5;

4) w art. 286 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacją czynności w zakresie audytu gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), o którym mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”;

5) w art. 293 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zlecić przeprowadzenie audytu wewnętrznego w zakresie środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, w jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 1–4, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2. Przepis art. 292 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

6) art. 294 otrzymuje brzmienie:

„Art. 294. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może dokonać oceny audytu wewnętrznego w zakresie środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, w jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 1–4, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2. Przepis art. 292 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1 i art. 292 ust. 1 pkt 2, może być dokonana w siedzibie jednostki przez pracowników Ministerstwa Finansów na podstawie pisemnego upoważnienia Ministra Finansów lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szefa Służby Celnej – podsekretarza stanu lub sekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych – powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

2) art. 143 otrzymuje brzmienie:

„Art. 143. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej jest obowiązany zapewnić funkcjonariuszowi bezpieczne i higieniczne warunki służby oraz prowadzić systematyczne szkolenie pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby oraz przepisów przeciwpożarowych.

3. W sprawach związanych z bezpieczeństwem i higieną służby, w zakresie nieuregulowanym ustawą, stosuje się odpowiednio:

- 1) przepisy art. 207¹, art. 208, art. 209¹, art. 209², art. 210 § 1–5, art. 213, art. 215–219, art. 220 § 1, art. 221, art. 222 § 1 i 2, art. 222¹ § 1 i 2, art. 223–225, art. 227 § 1, art. 229 § 1–7, art. 234 § 3 i 4, art. 236, art. 237⁷–237¹⁰, art. 237¹¹ § 1–4 i art. 237^{11a}–237^{13a} Kodeksu pracy,
- 2) przepisy wydane na podstawie art. 210 § 6, art. 220 § 2 i 3, art. 222 § 3, art. 222¹ § 3, art. 227 § 2, art. 228 § 3, art. 229 § 8, art. 237¹¹ § 5 i art. 237¹⁵ Kodeksu pracy

– jeżeli funkcjonariusz w czasie wykonywania zadań służbowych wykonuje prace, których te przepisy dotyczą.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby, mając na uwadze zadania wykonywane przez funkcjonariuszy oraz warunki i miejsce pełnienia służby.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9f:

a) w ust. 1 pkt 15a i 16 otrzymują brzmienie:

„15a) na żądanie administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289 oraz z 2015 r. poz. 211), w zakresie:

- a) posiadanych przez członka kasy rachunków prowadzonych przez kasę lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami prowadzonymi przez kasę, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców,
- b) zawartych przez członka kasy umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty

– w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, postępowaniem zabezpieczającym oraz wykonywaniem innych czynności wynikających z ustawowych zadań tych organów;

16) na żądanie organu Krajowej Administracji Skarbowej, w związku z prowadzoną sprawą o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko członkowi kasy, o ile informacje mają związek z tą sprawą;”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres oraz zasady udzielania informacji przez kasy organom Krajowej Administracji Skarbowej, organom podatkowym oraz Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej regulują odrębne przepisy.”;

2) uchyla się art. 16a.

Art. 121. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 15a w ust. 5, w art. 15b w ust. 2, w art. 15d w ust. 4, w art. 20 w ust. 8, w art. 25 w ust. 4 w pkt 1 i w art. 33 w ust. 3, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „funkcjonariusz celny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej”;
- 2) skreśla się użyte w art. 15a w ust. 5, w art. 15b w ust. 2 i w art. 20 w ust. 8, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „inspektor kontroli skarbowej”;
- 3) użyte w art. 17 w ust. 2, w art. 23a w ust. 1, 3 i 7, w art. 23b w ust. 1 i 3, w art. 23c we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 23e w ust. 1 i 3, w art. 32 w ust. 3a, 4a i 8, w art. 90 w ust. 1 oraz w art. 142 w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego”;
- 4) użyte w art. 20 w ust. 3, 4 i 10, w art. 75 w ust. 1 w pkt 1, w ust. 6 w pkt 1 i w ust. 9, w art. 77 w ust. 1, w art. 81 i w art. 82 w pkt 1, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 5) użyte w art. 32 w ust. 3, 4 i 7, w art. 60 w ust. 3, w art. 77 w ust. 1, w art. 79 w ust. 1, w art. 81 oraz w art. 135 w ust. 3, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „dyrektor izby celnej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „dyrektor izby administracji skarbowej”;

- 6) użyte w art. 32 w ust. 4 i w art. 77 w ust. 3 wyrazy „Dyrektor Izby Celnej w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie”;
- 7) w art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie”;
- 8) skreśla się użyte w art. 71 w ust. 5 i w art. 75 w ust. 8 wyrazy „lub organ kontroli skarbowej”;
- 9) użyte w art. 75 w ust. 1 w pkt 2, w ust. 2 i w ust. 6 w pkt 2, w art. 77 w ust. 5 w pkt 2 oraz w art. 82 w pkt 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „właściwa izba celna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „właściwy urząd skarbowy”;
- 10) użyte w art. 77 w ust. 3 wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie”;
- 11) w art. 77 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek organu podatkowego, o którym mowa w ust. 2 i 3, określone czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego, na którego obszarze działania prowadzona jest działalność lub wykonywane są czynności podlegające opodatkowaniu.”;
- 12) w art. 77 w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „urzędów celnych i izb celnych” zastępuje się wyrazami „urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej”;
- 13) w art. 83 wyrazy „Dyrektor izby celnej, o której mowa” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa”.

Art. 122. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893) w art. 3 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396) w art. 25 w ust. 1:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organy Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”;

2) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowej – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań i kontroli na podstawie przepisów prawa celnego i podatkowego;”;

3) uchyla się pkt 8;

4) uchyla się pkt 14.

Art. 124. W ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 876 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 542, 1228 i 1579) w art. 68 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Szefem Krajowej Administracji Skarbowej,”.

Art. 125. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres, warunki, sposób i tryb udzielania przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, zwane dalej „CBA”, Policję, Straż Graniczną, Żandarmerię Wojskową oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej niezbędnej pomocy służbom i instytucjom uprawnionym do prowadzenia poszerzonych postępowań sprawdzających, kontrolnych postępowań sprawdzających i postępowań bezpieczeństwa

przemysłowego przy wykonywaniu czynności w ramach tych postępowań.”;

- 2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są wykonywane zgodnie z art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. k ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁸⁾). Przepisy art. 82 § 1 i 2, art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²⁹⁾) oraz art. 48 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 126. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2016 r. poz. 391, 862 i 1579) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66 w ust. 3:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organy Krajowej Administracji Skarbowej;”,

- b) uchyla się pkt 12;

- 2) w art. 72 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podmioty, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1–11;”,

- 3) w art. 75:

- a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmioty, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1–11;”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiotom, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1–11, sądom oraz innym podmiotom realizującym zadania publiczne w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych dokumentację związaną z dowodami osobistymi udostępnia się nieodpłatnie.”.

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904, 996, 1177, 1579 i 1948.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

Art. 127. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2016 r. poz. 722) w art. 46 w ust. 1:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom wyborczym i strażom gminnym (miejskim);”;

2) uchyla się pkt 4.

Art. 128. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2016 r. poz. 627, 904, 1241 i 1579) w art. 109 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1, 1a i 2–4b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638) w art. 192 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległości podatkowych i celnych określonych w decyzji właściwego organu podatkowego lub organu celnego,”.

Art. 130. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) w art. 5 w pkt 6 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wykonywania ustawowych zadań Krajowej Administracji Skarbowej,”.

Art. 131. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 99 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- 2) w art. 100 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej przeprowadzają kontrolę w zakresie określonym w ust. 1 pkt 5.”;
- 3) w art. 104 w ust. 2 wyrazy „Szef Służby Celnej” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 4) w art. 107 w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) organy celne.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1199) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) Krajowa Administracja Skarbowa;”;
 - b) uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 2 w ust. 2 uchyla się pkt 2 i 3.

Art. 133. W ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1581) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy w związku z wyprodukowaniem koncentratu, wydobyciem urobku rudy miedzi, wydobyciem gazu ziemnego lub wydobyciem ropy naftowej, za dzień jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.”;
- 2) art. 11 otrzymuje brzmienie:
„Art. 11. 1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie podatku są naczelnik urzędu skarbowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres siedziby podatnika – w przypadku osób prawnych albo jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, albo miejsce zamieszkania podatnika – w przypadku osób fizycznych.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwymi organami podatkowymi są:

- 1) Naczelnik Urzędu Skarbowego w Legnicy oraz Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu – w sprawach podatku w zakresie wydobycia miedzi oraz srebra;
- 2) Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie oraz Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie – w sprawach podatku w zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) urzędy skarbowe lub urząd skarbowy i izby administracji skarbowej lub izbę administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie podatku, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając gospodarcze potrzeby podatników,
 - 2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się zapłaty podatku, oraz określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie – uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru podatku.”;
- 3) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestr podatników.”;
- 4) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania:
- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację podatkową,
 - 2) obliczać i wpłacać podatek na rachunek właściwego urzędu skarbowego – za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250 i 1823) w art. 82 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator pocztowy, poczynawszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej, jest obowiązany do nieodpłatnego zapewnienia, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, oraz prokuraturę i sądy, ich zadań określonych odrębnymi przepisami, wymagających:”.

Art. 135. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165, z 2014 r. poz. 24 i 1199 oraz z 2016 r. poz. 904) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie
„4) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;”,
 - b) uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 4 w pkt 8 w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:
„– centralnych organów państwowych, wymiaru sprawiedliwości, Krajowej Administracji Skarbowej, przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych albo organizacji międzynarodowych,”.

Art. 136. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863) w art. 53 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego organu Krajowej Administracji Skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych

(Dz. U. poz. 1289 oraz z 2015 r. poz. 211) w art. 64 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– podmiotowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim organ podatkowy właściwy w sprawie zwrotu może przekazać przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej informację o przewidywanym zwrocie do właściwego państwa członkowskiego. Przekazywanie informacji może odbywać się z wykorzystaniem wniosków o udzielenie pomocy.”.

Art. 138. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 289 w ust. 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Naczelnik urzędu celno-skarbowego może prowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywanych kontroli, na zasadach i w trybie określonych w:”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”;

2) art. 290 otrzymuje brzmienie:

„Art. 290. Organy administracji rządowej i samorządowej są obowiązane współdziałać z organami Straży Granicznej, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Szefem Urzędu oraz wojewodą w zakresie dokonywania kontroli, o której mowa w art. 289.”;

3) w art. 291 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadza co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji, Służby Celno-Skarbowej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, lub co najmniej dwóch upoważnionych pracowników Urzędu albo urzędu wojewódzkiego, zwanych dalej „pracownikami”.”;

4) w art. 296 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65, 753 i 904.

„2. Organ Policji, Szef Urzędu, wojewoda lub organ Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej właściwego do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu o stwierdzeniu, po przeprowadzeniu kontroli, że pobyt cudzoziemca jest niezgodny z przepisami dotyczącymi warunków wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ich pobytu na tym terytorium.”;

5) w art. 310 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na wniosek wojewody, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, organu Krajowej Administracji Skarbowej, komendanta wojewódzkiego lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, właściwy ze względu na siedzibę organu występującego z wnioskiem albo miejsce pobytu cudzoziemca.”;

6) w art. 440 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 2,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;”;

7) w art. 450 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Radzie do Spraw Uchodźców, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Państwowej Inspekcji Pracy, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej);

3) organom Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217 i 1579) w art. 13 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Instytucją audytową jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 979) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. W przypadku określenia przez organ podatkowy dochodów lub przychodów danego podmiotu oraz podatku należnego w drodze oszacowania dla celów i na zasadach określonych w przepisach ustawy o podatku dochodowym, wielkość określonych przychodów, kosztów uzyskania przychodów oraz podatku należnego, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6 i 10, przyjmuje się odpowiednio dla celów określenia wysokości przychodów, wydatków kwalifikowanych oraz podatku należnego.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. poz. 1200, z 2015 r. poz. 151 oraz z 2016 r. poz. 1250) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 5, nie obejmuje budynków zajmowanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Straż Graniczną, Służbę Więzienną, Biuro Ochrony Rządu, organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 3,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób niebędących funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, które w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez te służby z ich pomocy poniosły uszczerbek na zdrowiu, oraz związku tego stopnia uszczerbku z tym zdarzeniem albo związku śmierci z tym zdarzeniem;”,
 - c) uchyla się pkt 7;
- 2) w art. 2 w ust. 2:

- a) uchyla się pkt 1,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) osób niebędących funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, które w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez te służby z ich pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu;”;
 - c) uchyla się pkt 4;
- 3) w dziale II uchyla się rozdział 2;
- 4) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) funkcjonariuszy – zgodnie z miejscem pełnienia służby;”;
- 5) w art. 25:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
 - b) w ust. 3:
 - uchyla się pkt 2,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 i 3;”;
- 6) w art. 26 w ust. 1 uchyla się pkt 6;
- 7) w art. 29 w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 8) w art. 30 uchyla się ust. 4;
- 9) w art. 33 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Biura Ochrony Rządu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego doznanego wskutek wypadku lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby, z tytułu których przysługuje świadczenie odszkodowawcze, oraz w przypadku ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 2 – odpowiednio wykazami chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu i w Centralnym Biurze

Antykorupcyjnym oraz wykazami norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu;”;

- 10) w art. 39 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Orzeczenie komisji lekarskiej dotyczące ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osoby badanej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2–4 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, doznanego wskutek wypadku lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby zawiera także:”.

Art. 143. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego niezwłocznie informuje granicznego lekarza weterynarii i naczelnika urzędu celno-skarbowego, właściwego ze względu na miejsce położenia portu, o wejściu do tego portu statku rybackiego o obcej przynależności innej niż przynależność do państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz statku NNN.

2. W przypadku określonym w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1005/2008, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego wydaje niezwłocznie, w drodze decyzji, zgodę na całkowity lub częściowy wyładunek produktów rybołówstwa i przesyła kopię tej decyzji naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu ze względu na miejsce położenia portu wyładunku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, produkty rybołówstwa pozostają pod dozorem celnym.

4. Jeżeli w terminie 14 dni od zakończenia wyładunku proces sprawdzania lub weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1005/2008, nie został zakończony, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego przekazuje informację o tym do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce położenia portu wyładunku.”;

- 2) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego przy realizacji swoich zadań współdziałają z organami i jednostkami organizacyjnymi

Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Straży Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Policji, oraz ze strażami gminnymi, wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi i z terenowymi organami administracji morskiej z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów i jednostek organizacyjnych.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881 oraz z 2016 r. poz. 1579) w art. 46:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Krajowej Administracji Skarbowej kontrolują przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych.”;

2) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organy Krajowej Administracji Skarbowej przedkładają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie zawierające:”.

Art. 145. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1574 i 1579) w art. 235 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O otwarciu postępowania zawiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, a także znane sądowni organy egzekucyjne prowadzące postępowania egzekucyjne przeciwko dłużnikowi.”.

Art. 146. W ustawie z dnia 27 maja 2015 r. o finansowaniu wspólnej polityki rolnej (Dz. U. poz. 1130 oraz z 2016 r. poz. 848) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcję jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 9 rozporządzenia nr 1306/2013, pełni Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonujący swoje zadania na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).”.

Art. 147. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266, 542 i 1579) w art. 2 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wojskowej, wykonywanej przez wojskowe statki powietrzne, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, straży miejskiej i innych służb ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego,”.

Art. 148. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, 1513 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 394 i 905) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 74:

- a) w ust. 1 wyrazy „izb skarbowych” zastępuje się wyrazami „izb administracji skarbowej”,
- b) w ust. 5 w pkt 2 użyte po raz drugi wyrazy „izby skarbowej” zastępuje się wyrazami „izby administracji skarbowej”;

2) w art. 77 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem.”.

Art. 149. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. poz. 1358 oraz z 2016 r. poz. 1203) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) pełni funkcję instytucji audytowej, o której mowa w art. 123 ust. 4 rozporządzenia nr 1303/2013;
- 2) wykonuje zadania niezależnego podmiotu audytowego, o którym mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 1303/2013.”.

Art. 149a. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 352 i 2001) w art. 1:

- 1) w pkt 9, w art. 80c w ust. 1 w pkt 10 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 2) w pkt 17, w art. 100ah w ust. 1 w pkt 15 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, 788 i 1269)” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej”.

Art. 150. W ustawie z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1649, 2183 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 846) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 41, w art. 43:
 - a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Rejestr zastawów jest prowadzony w systemie teleinformatycznym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”,
 - b) uchyla się § 4;

- 2) art. 17 i art. 18 otrzymują brzmienie:

„Art. 17. 1. Zastawy skarbowe powstałe przed dniem 1 lipca 2017 r. stają się zastawami skarbowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dane zawarte w rejestrach zastawów skarbowych i Centralnym Rejestrze Zastawów Skarbowych prowadzonych przed dniem 1 lipca 2017 r. stają się danymi Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Do wniosków o wypis z Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych oraz rejestrów zastawów skarbowych prowadzonych przez naczelników urzędów skarbowych, złożonych i nierozpatrzonej do dnia 1 lipca 2017 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2017 r.”;

- 3) w art. 31 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 1 pkt 41 i 42, art. 7, art. 8 pkt 2, art. 17 oraz art. 18, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.”.

Art. 151. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 615) w art. 35 w ust. 2:

1) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organów Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947);”;

2) uchyla się pkt 13.

Art. 152. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. poz. 1712 oraz z 2016 r. poz. 1579) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem właściwym w sprawach dotyczących informacji w dziedzinie opodatkowania, o których mowa w Umowie FATCA i w tym zakresie przysługują mu uprawnienia organu podatkowego.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić, w drodze rozporządzenia, podległe Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej organy do wykonywania czynności związanych z:”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić, w drodze rozporządzenia, podległy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej organ do przeprowadzania kontroli wykonywania przez raportującą polską instytucję finansową obowiązków związanych z informowaniem o amerykańskich rachunkach raportowanych, określając zakres upoważnienia, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego wykonywania tej kontroli.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Do załatwiania spraw, o których mowa w ustawie, przez funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej lub pracowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub organy upoważnione, stosuje się odpowiednio przepisy art. 143 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³¹⁾).”;

3) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„pozyskiwania i przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub organowi upoważnionemu.”;

4) w art. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Raportujące polskie instytucje finansowe mogą korzystać z usług innych podmiotów w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1–3 i 5, z wyłączeniem przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub organowi upoważnionemu informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.”;

5) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wystąpienia uchybień mniejszej wagi lub pomyłek administracyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 Umowy FATCA, raportujące polskie instytucje finansowe, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub organu upoważnionego są obowiązane do udzielenia informacji niezbędnych do wyjaśnienia takich uchybień lub pomyłek.”;

6) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przekazania przez właściwą władzę Stanów Zjednoczonych zawiadomienia o istotnym nieprzestrzeganiu obowiązków, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a Umowy FATCA, Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub organ upoważniony, zwani dalej „kontrolującym”, przeprowadzają kontrolę wykonywania przez raportującą polską instytucję finansową, zwaną dalej „kontrolowanym”, obowiązków związanych z informowaniem o amerykańskich rachunkach raportowanych,

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

zwaną dalej „kontrolą amerykańskich rachunków raportowanych”, w celu weryfikacji informacji przedstawionych w tym zawiadomieniu.”;

- 7) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolujący będący organem upoważnionym przekazuje wynik kontroli Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 8 ust. 13.”;

- 8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. W odpowiedzi na zawiadomienie o istotnym nieprzestrzeganiu obowiązków, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a Umowy FATCA, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje właściwej władzy Stanów Zjednoczonych informację o podjętych działaniach i dokonanych ustaleniach nie później niż w terminie 18 miesięcy od dnia otrzymania tego zawiadomienia.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje niezwłocznie kontrolowanemu informację, o której mowa w ust. 1.”;

- 9) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, organom upoważnionym oraz podmiotowi, o którym mowa w art. 4 ust. 5, informacji, w trybie i zakresie przewidzianym ustawą, nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą prawnie chronioną, z wyjątkiem informacji niejawnych.”;

- 10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. W toku kontroli amerykańskich rachunków raportowanych dostęp do akt kontroli przysługuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, organom upoważnionym oraz wyznaczonym pracownikom tych organów.”;

- 11) w art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przekazanie żądań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub organu upoważnionego, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 5, następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.”;

- 12) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dokonania w roku 2015 lub 2016 płatności na rzecz wyłączonej instytucji finansowej raportujące polskie instytucje finansowe przekazują Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub organowi upoważnionemu informacje o nazwie tej wyłączonej instytucji finansowej oraz łącznej kwocie płatności.”;

13) w art. 23 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub organowi upoważnionemu informacji, w trybie i zakresie przewidzianym w art. 22, nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą prawnie chronioną, z wyjątkiem informacji niejawnych.

2. Dane zawarte w informacjach przekazywanych Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub organom upoważnionym, w trybie i zakresie przewidzianym w art. 22, są objęte tajemnicą skarbową.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o bezpieczeństwie obrotu prekursorami materiałów wybuchowych (Dz. U. poz. 669) w art. 8 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organom Krajowej Administracji Skarbowej,”.

Art. 154. W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów administracji podatkowej, Służby Celnej i kontroli skarbowej (Dz. U. poz. 781) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:

„o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa warunki realizacji niektórych projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579) z zakresu spraw należących do działu administracji rządowej finanse publiczne, których celem jest zapewnienie organom Krajowej Administracji Skarbowej systemów teleinformatycznych wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego, w oparciu o dane

uzyskiwane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej.”;

- 3) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Systemy teleinformatyczne, które buduje, rozbudowuje lub unowocześnia spółka celowa, mogą być wykorzystywane do przetwarzania informacji niejawnych oraz innych informacji zawierających tajemnice ustawowo chronione i służą ochronie interesu bezpieczeństwa państwa.”;

- 4) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonywania zadań spółki spółka celowa może uzyskiwać dane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 155. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu – w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

Art. 156. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Krajową Administrację Skarbową, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.”;

- 2) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przez Policję, Straż Graniczną, Krajową Administrację Skarbową i Żandarmerię Wojskową dotyczące zdarzeń o charakterze terrorystycznym.”.

Art. 157. W ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. poz. 1206) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 8 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mając na względzie zakres niezbędnych danych oraz konieczność zapewnienia prawidłowości prowadzonej dokumentacji dla celów kontroli celno-skarbowej lub podatkowej.”;

- 2) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zryczałtowany podatek wynikający z zeznania, o którym mowa w ust. 2, jest podatkiem należnym za dany rok podatkowy, chyba że właściwy organ podatkowy wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku.”.

Art. 158. W ustawie z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1454) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jednostka samorządu terytorialnego od dnia podjęcia wspólnego rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi może dokonać, z zastrzeżeniem art. 10, korekt rozliczeń podatku za okresy rozliczeniowe upływające przed dniem podjęcia przez nią rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi na zasadach przewidzianych w ustawie o podatku od towarów i usług, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. –

Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³²⁾), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”, oraz ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947), zwanych dalej „korektami deklaracji podatkowych”, w odniesieniu do rozliczeń:”;

- 2) użyte w art. 22, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „postępowanie kontrolne” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „kontrola celno-skarbowa”.

Rozdział 3

Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 159. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 720 i 1165);
- 2) ustawa z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578 oraz z 2016 r. poz. 1810);
- 3) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799);
- 4) ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, 1513 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 394 i 905).

Art. 160. 1. Znosi się:

- 1) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;
- 2) Szefa Służby Celnej;
- 3) dyrektorów izb skarbowych;
- 4) dyrektorów izb celnych;
- 5) dyrektorów urzędów kontroli skarbowej;
- 6) naczelników urzędów celnych.

2. Izba skarbowa kontynuuje działalność i staje się izbą administracji skarbowej.

3. Należności i zobowiązania izby skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579, 1933 i 1948.

4. Izbę administracji skarbowej łączy się z, mającymi siedzibę w tym samym województwie, izbą celną i urzędem kontroli skarbowej.

5. Izba administracji skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki łączonych jednostek, bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają.

6. Należności i zobowiązania izby celnej oraz urzędu kontroli skarbowej stają się należnościami i zobowiązaniami izby administracji skarbowej.

7. (uchylony)

8. Znosi się urzędy celne wraz z podległymi oddziałami celnymi.

9. Izba administracji skarbowej wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki urzędów celnych mających siedzibę w tym samym województwie, bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa wynikają.

10. Należności i zobowiązania urzędów celnych mających siedzibę w tym samym województwie, co izba administracji skarbowej, stają się należnościami i zobowiązaniami tej izby administracji skarbowej.

Art. 161. 1. Znosi się Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

2. Tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości.

3. Krajowa Szkoła Skarbowości przejmuję, z dniem utworzenia, prawa i zobowiązania Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów.

4. Bilans zamknięcia Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów staje się bilansem otwarcia Krajowej Szkoły Skarbowości.

Art. 162. 1. Ustanawia się organy Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej;
- 3) dyrektora izby administracji skarbowej;
- 4) naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2. Naczelnicy urzędów skarbowych stają się organami Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 163. Tworzy się:

- 1) Krajową Informację Skarbową;
- 2) urzędy celno-skarbowe.
- 3) (uchylony)

Art. 164. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania w zakresie tworzenia i organizacji Krajowej Administracji Skarbowej i może w tym celu wydawać zarządzenia.

2. W terminie do dnia 28 lutego 2017 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, przy pomocy komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach reformy administracji skarbowej.

3. Zadania w zakresie organizacji urzędu celno-skarbowego wykonuje dyrektor izby skarbowej.

4. (uchylony)

5. Pełnomocnik do spraw organizacji Krajowej Informacji Podatkowej przekształca się w Pełnomocnika do spraw organizacji Krajowej Informacji Skarbowej.

6. Pełnomocnik, o którym mowa w ust. 5, podlega Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 165. 1. Pracownicy zatrudnieni w izbach skarbowych stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pracownicy zatrudnieni w izbach administracji skarbowej otrzymują, nie później niż do dnia 28 lutego 2017 r., pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Pracownicy zatrudnieni w izbach celnych oraz urzędach kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celnicy pełniący służbę w izbach celnych albo w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, zwanych dalej „jednostkami KAS”, albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, zwanymi dalej „funkcjonariuszami”, pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość

pracy i służby. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Pracownicy izb administracji skarbowej zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Izbach Administracji Skarbowej w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie realizujący zadania w biurach Krajowej Informacji Podatkowej oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w Izbie Celnej w Katowicach realizujący zadania informacji celnej stają się, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami Krajowej Informacji Skarbowej albo funkcjonariuszami realizującymi zadania Krajowej Informacji Skarbowej. W sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Pracownicy zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami Krajowej Szkoły Skarbowości i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Pracownicy zatrudnieni w izbach celnych, urzędach kontroli skarbowej, Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych, nie później niż do dnia 28 lutego 2017 r., otrzymują pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulega ono zmianie. Brak informacji w tym terminie jest równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu.

7. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 166. 1. Pracownicy wywiadu skarbowego i pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, którzy z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stali się pracownikami zatrudnionymi w jednostkach KAS, są

uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 13–16, art. 14 ust. 1 pkt 7 i 19 i art. 33 ust. 1 pkt 15 tej ustawy.

2. Funkcjonariusze celni, którzy z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stali się funkcjonariuszami, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania i realizacji zadań na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 13–16 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Pracownicy wywiadu skarbowego, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania czynności na podstawie art. 113–117, art. 118 ust. 1–17, art. 119 ust. 1–10, art. 120 ust. 1–6, art. 122–126, art. 127 ust. 1–5, art. 128 ust. 1 i art. 131 ust. 1, 2 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Pracownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celni, o których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnieni, z zastrzeżeniem art. 170, do wykonywania czynności na podstawie art. 133 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 167. 1. Pracownicy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych i wykonujący zadania w komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w których zakresie kompetencji jest realizowanie zadań Krajowej Administracji Skarbowej, stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wykonują zadania Krajowej Administracji Skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Dyrektor Generalny Ministerstwa Finansów w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej składa pracownikom, o których mowa w ust. 1, oraz funkcjonariuszom pełniącym służbę w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pracy określającą nowe warunki zatrudnienia, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, dotychczasowe miejsce zamieszkania, a także zatrudnienie w komórce

organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej ze względu na zadania Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej składa funkcjonariuszom pełniącym służbę w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Finansów przedkłada pracownikom, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję pełnienia służby określającą nowe warunki pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Art. 168. (uchylony)

Art. 169. 1. Funkcjonariuszowi, który otrzymał propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, przysługuje stopień służbowy równorzędny do dotychczasowego.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, zachowuje ciągłość służby.

3. Funkcjonariusz, który w dniu otrzymania propozycji zatrudnienia jest uprawniony do świadczeń, o których mowa w art. 93 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, na jego wniosek jest przenoszony do izby administracji skarbowej właściwej ze względu na miejsce stałego zamieszkania. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Propozycja pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej stanowi decyzję ustalającą warunki pełnienia służby. W terminie 14 dni od dnia przyjęcia propozycji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

6. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579).

7. Od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 170. 1. Stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

2. Pracownik albo funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia albo pełnienia służby, składa w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza traktuje się jak zwolnienie ze służby.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

4a. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

5. Przepisów ust. 1 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605 i 1807).

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do pracowników, o których mowa w art. 167 ust. 1.

7. Pracownicy, o których mowa w art. 167 ust. 1, oraz funkcjonariusze pełniący służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, którym nie zostanie złożona propozycja określająca nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby w terminie do dnia 31 maja 2017 r., otrzymują pisemną informację o braku propozycji.

Art. 171. 1. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy:

- 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony,
- 2) stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej
– przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.

2. Do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz pracy w jednostkach KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi, wlicza się okres:

- 1) służby w Służbie Celnej;
- 2) pracy w:
 - a) jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,
 - b) izbach skarbowych i urzędach skarbowych,
 - c) urzędach kontroli skarbowej,
 - d) Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów,
 - e) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw budżetu i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych,
 - f) administracji celnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 159 i art. 209 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się.

Art. 171a. Osoby zajmujące stanowiska oraz pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują swoje obowiązki do dnia otrzymania aktów powołania na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.

Art. 172. Powołanie na stanowisko:

- 1) dyrektora izby administracji skarbowej,
- 2) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej,
- 3) naczelnika urzędu skarbowego,
- 4) naczelnika urzędu celno-skarbowego,
- 5) dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości
- 6) (uchylony)

– jest równoznaczne z przyjęciem propozycji pracy albo pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 173. Osoby zajmujące stanowiska oraz osoby pełniące obowiązki dyrektorów izb skarbowych, wicedyrektorów izb skarbowych, naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powołane na stanowiska dyrektorów izb administracji skarbowej i ich zastępców oraz naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców mogą je zajmować, jeżeli w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy spełnią warunki określone w art. 24 ust. 2 pkt 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 174. 1. Urzędnik służby cywilnej, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, zachowuje prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017.

2. Pracownik, który przyjął propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej i spełnia warunki, o których mowa w art. 216 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, nabywa prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017 proporcjonalnie do okresu pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

3. Funkcjonariusz, który przyjął propozycję pracy:

- 1) zachowuje prawo do:
 - a) dodatkowego urlopu wypoczynkowego za rok 2017,
 - b) płatnego urlopu zdrowotnego w roku 2017;
- 2) nie jest obowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania oraz kosztów, o których mowa w art. 132 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 175. Świadczenia socjalne za rok 2017 są przyznawane:

- 1) funkcjonariuszom na podstawie art. 212 ustawy, o której mowa w art. 1, albo z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 800) w sytuacji przyjęcia propozycji pracy;
- 2) pracownikom z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych utworzonego zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych albo na podstawie art. 212 ustawy, o której mowa w art. 1, w sytuacji przyjęcia propozycji pełnienia służby.

Art. 176. W przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 147 ustawy, o której mowa w art. 1, pracownicy oraz funkcjonariusze są obowiązani do złożenia, w terminie do dnia 31 marca 2017 r., pisemnej informacji, o której mowa w art. 147 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 147 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 147 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 177. Pracownik oraz funkcjonariusz urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. składa w terminie do dnia 31 marca 2017 r. oświadczenie, o którym mowa w:

- 1) art. 144 ust. 2 ustawy, o której mowa art. 1, oraz
- 2) art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721); przepis art. 7 ust. 3a tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 178. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1:

- 1) postępowania kwalifikacyjne do Służby Celnej, komórek wywiadu skarbowego oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1,
- 2) nabory:
 - a) do korpusu służby cywilnej w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do

- spraw instytucji finansowych wykonujących zadania Krajowej Administracji Skarbowej,
- b) do korpusu służby cywilnej w izbie skarbowej, urzędzie kontroli skarbowej i izbie celnej,
 - c) na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego,
- 3) rekrutacje na stanowisko dyrektora izby celnej, naczelnika urzędu celnego i ich zastępców,
- 4) rekrutacje wewnętrzne w Służbie Celnej
- kończą się z dniem 28 lutego 2017 r.

Art. 179. 1. Do funkcjonariusza celnego, który przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpoczął służbę przygotowawczą i jej nie zakończył, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Funkcjonariuszowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się dotychczas odbyte szkolenia oraz złożone albo potwierdzone egzaminy.

Art. 180. 1. Do postępowań dyscyplinarnych funkcjonariuszy celnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy działu VII rozdziału 2 ustawy, o której mowa w art. 1, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla obwinionego.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja rzecznika dyscyplinarnego powołanego na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

3. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone na podstawie rozdziału 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej prowadzą komisje dyscyplinarne właściwe dla jednostki KAS, w której obwiniony wykonuje obowiązki służbowe po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przy czym wszystkie dotychczas podjęte czynności pozostają w mocy.

Art. 181. Ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przekształcanej, łączonej albo znoszonej jednostce organizacyjnej, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji

finansowych oraz funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w tych jednostkach sporządza się, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 12 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 182. 1. Do osób, które były zatrudnione na stanowisku inspektora kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) przepisy:

- a) art. 9 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 117,
 - b) art. 286 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 118
- stosuje się odpowiednio;

2) przepisy:

- a) art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 28,
 - b) art. 9 ust. 7 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 117
- stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do osób spełniających warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 i posiadających ośmioletni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 20 ust. 2 i 4 ustawy wymienionej w art. 28, stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Zakres tematyczny egzaminu na doradcę podatkowego w stosunku do tych osób jest ustalany przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Do osób, które przed dniem wejścia w życie ustawy były funkcjonariuszami celnymi w służbie stałej i posiadały ośmioletni staż służby w organach celnych, przepisy art. 20 ust. 2, 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 28 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

4. Przez rozstrzygnięcie spraw, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 28, rozumie się także przeprowadzanie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kontroli skarbowej.

Art. 183. 1. Do stażu służby funkcjonariusza w Służbie Celno-Skarbowej, o którym mowa w art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 28, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnił służbę stałą w Służbie Celnej i nie posiadał

ośmioletniego stażu służby, wlicza się odbytą przez niego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy służbę w organach celnych.

2. Do stażu pracy osoby, o której mowa w art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu dotychczasowym, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy spełniała warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, ale nieposiadającej ośmioletniego stażu pracy w administracji podatkowej lub skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wlicza się dotychczasowy staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej.

Art. 184. 1. W sprawach ze stosunku służbowego, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, przejmują organy Krajowej Administracji Skarbowej właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 185. Dotychczasowe legitymacje służbowe wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownikom izby skarbowej, urzędu kontroli skarbowej, wywiadu skarbowego, wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, pracownikom jednostki organizacyjnej, przy pomocy której Generalny Inspektor Informacji Finansowej wykonuje swoje zadania, oraz funkcjonariuszom celnym i inspektorom kontroli skarbowej, zachowują ważność do czasu wydania nowych, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 186. 1. Dotychczasowe:

- 1) składniki umundurowania oraz znaki identyfikacyjne w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1,
 - 2) składniki umundurowania, oznaczenia stopni służbowych oraz znaki identyfikacji osobistej funkcjonariuszy celnych
- zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. Pracownicy i funkcjonariusze, którzy przyjęli propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej, oraz funkcjonariusze przyjęci do służby na podstawie

art. 153 ustawy, o której mowa w art. 1, mogą wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu oraz mogą nosić oznaczenia stopni służbowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 187. Decyzje w sprawie przydzielenia broni służbowej wydane przez organy kontroli skarbowej i organy Służby Celnej zachowują ważność nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 188. Dotychczasowe oznakowanie pojazdów służbowych i jednostek pływających Służby Celnej oraz pojazdów służbowych kontroli skarbowej zachowuje ważność przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 189. Dotychczasowe pieczęcie, zamknięcia urzędowe, stemple i inne znaki stosowane przy wykonywaniu kontroli przez organy Służby Celnej zachowują ważność do czasu ich wymiany na pieczęcie, zamknięcia urzędowe, stemple i inne znaki odpowiadające wzorom określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 66 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 190. 1. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych użytkowane przez te izby stają się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej.

2. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb administracji skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb administracji skarbowej, użytkowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez biura Krajowej Informacji Podatkowej w tych izbach, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie Krajowej Informacji Skarbowej.

3. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji Izby Celnej w Katowicach oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie Izby Celnej w Katowicach, użytkowane przez Centrum Informacji Służby Celnej, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb celnych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb

celnych i urzędów kontroli skarbowej stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb administracji skarbowej.

Art. 191. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów kontroli skarbowej oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, użytkowane przez wywiad skarbowy w celu realizacji ustawowych zadań, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie odpowiednio Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz urzędów celno-skarbowych użytkowanym przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegające Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz przez wyodrębnione komórki organizacyjne urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 192. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie tego Centrum i przez to Centrum użytkowane stają się mieniem będącym odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie Krajowej Szkoły Skarbowości.

Art. 193. 1. Należności i zobowiązania łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów, w sprawach organizacyjno-finansowych oraz z zakresu służby i pracy, stają się należnościami i zobowiązaniami właściwych jednostek KAS lub organów Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Prawa i obowiązki łączonych oraz znoszonych urzędów i znoszonych organów przejmują odpowiednie jednostki KAS lub organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 194. 1. Stroną porozumień oraz umów zawartych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia oraz umowy, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do wywiadu skarbowego lub pracowników wywiadu skarbowego, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prawa i obowiązki wynikające z tych porozumień i umów przejmują odpowiednio Krajowa Administracja Skarbowa oraz pracownicy wywiadu skarbowego, którzy z dniem 1 marca 2017 r. stali się pracownikami zatrudnionymi w jednostkach KAS, i funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze.

3. W przypadku pracowników wywiadu skarbowego, o których mowa w ust. 2, są oni uprawnieni do działania na podstawie porozumień i umów, o których mowa w ust. 1, nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2017 r.

Art. 195. 1. Porozumienia zawarte na podstawie art. 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4 zachowują ważność do chwili upływu określonych w nich terminów ważności, zmiany albo rozwiązania, nie dłużej jednak niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Po wygaśnięciu porozumienia, o którym mowa w ust. 1, do postępowań egzekucyjnych, wszczętych przez organ jednostki samorządu terytorialnego działający jako organ egzekucyjny na podstawie tego porozumienia, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 239–243 i art. 245 stosuje się odpowiednio.

Art. 196. 1. Stroną porozumień zawartych przez Szefa Służby Celnej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do funkcjonariuszy celnych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w ich miejsce uprawnionymi stają się funkcjonariusze.

Art. 197. 1. Archiwum wyodrębnione wykonujące zadania archiwum wyodrębnionego komórek organizacyjnych wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz zadania archiwów wyodrębnionych komórek organizacyjnych

wykonujących czynności wywiadu skarbowego w urzędach kontroli skarbowej staje się archiwum wyodrębnionym komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i urzędów celno-skarbowych, w których funkcjonariusze wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

2. Archiwum wyodrębnione komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu staje się archiwum wyodrębnionym komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Art. 198. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje z dniem 1 marca 2017 r. prowadzenie następujących rejestrów:

- 1) Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2016 r. poz. 476);
- 2) Centralnego Rejestru Pełnomocnictw Ogólnych, o którym mowa w art. 138d § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³³⁾);
- 3) Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 15 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4;
- 4) Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych, o którym mowa w art. 43 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 5) wykazu podmiotów dokonujących dostawy towarów, które złożyły kaucję gwarancyjną, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.³⁴⁾);

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228, 1579 i 1933.

³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228 i 1579.

- 6) bazy danych Systemu Wymiany Informacji dotyczących Podatku Akcyzowego (SEED), o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.³⁵⁾);
- 7) pośredniczących podmiotów tytoniowych, o którym mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

2. Rejestr podatników, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1581), prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego uznaje się za rejestr prowadzony przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 199. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez inspektorów kontroli skarbowej jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

3. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy skarbowe jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

4. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137,

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 925, 1052 i 1228.

2024 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 88), ujawnione do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego, wszczynają i prowadzą właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

Art. 200. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia prowadzone i niezakończone przez dyrektorów izb celnych, naczelników urzędów celnych oraz inspektorów kontroli skarbowej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047) prowadzone i niezakończone przez urzędy skarbowe do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

Art. 201. 1. Zadania izb skarbowych pełniących funkcję organów nadrzędnych nad urzędami skarbowymi jako finansowymi organami postępowania przygotowawczego wykonują właściwe miejscowo izby administracji skarbowej, nie dłużej niż do dnia 1 marca 2017 r.

2. Zadania izb administracji skarbowej, izb celnych i Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, pełniących funkcje organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego w sprawach, o których mowa w art. 199, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują właściwi dyrektorzy izb administracji skarbowej.

Art. 202. 1. Postępowania kontrolne oraz kontrole podatkowe prowadzone w toku postępowania kontrolnego, prowadzone na podstawie ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone przez:

- 1) dyrektora urzędu kontroli skarbowej – prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów;

2) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej – prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla województwa mazowieckiego, na podstawie dotychczasowych przepisów.

1a. W ramach postępowań kontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego. Przepisy dotychczasowe stosuje się.

2. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, właściwym organem jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzonych przez organy kontroli skarbowej na podstawie innych przepisów, niż przepisy ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1.

5. Postępowania kontrolne przejęte przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 119g § 1 ustawy, o której mowa w art. 38, i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 203. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem dyrektorom urzędów kontroli skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem Generalnemu Inspektorowi Kontroli

Skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 właściwy jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 204. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kontrole oświadczeń majątkowych prowadzone na podstawie ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 205. 1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

3. Od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługują do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.

Art. 206. 1. W postępowaniach sądowych w sprawach związanych z wydawaniem interpretacji indywidualnych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych minister właściwy do spraw finansów publicznych, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

2. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej i Szef Służby Celnej, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

3. W postępowaniach sądowych w sprawach związanych z wydawaniem interpretacji indywidualnych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor izby skarbowej, prawa i obowiązki strony przejmuje dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

4. W postępowaniach sądowych w sprawach innych niż określone w ust. 3, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych dyrektor izby skarbowej lub dyrektor izby celnej, prawa i obowiązki strony przejmuje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

5. W postępowaniach sądowych, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych odpowiednio dyrektor urzędu kontroli skarbowej, inspektor kontroli skarbowej albo naczelnik urzędu celnego, prawa i obowiązki strony przejmuje właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

6. W postępowaniach sądowych w sprawach innych niż określone w ust. 3, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych minister właściwy do spraw finansów publicznych, prawa i obowiązki strony przejmuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Art. 206a. Przy ustalaniu utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w art. 14n § 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględnia się również interpretacje indywidualne wydane do dnia 28 lutego 2017 r. przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 207. Audyty wykonywane przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na podstawie przepisów art. 3a ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 208. 1. Postępowania podatkowe wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ podatkowy pierwszej instancji – prowadzi właściwy według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika naczelnik urzędu skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego, dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Postępowania podatkowe związane z przywozem lub wywozem towarów wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji – prowadzi właściwy zgodnie z przepisami prawa celnego naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

Art. 209. 1. Postępowania podatkowe i celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ponagleń rozpatrywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz w sprawach wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany decyzji wydanych

przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zaskarżonych do sądu administracyjnego, w których nie zapadło prawomocne orzeczenie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 210. 1. W sprawach wznowienia postępowania podatkowego, stwierdzenia nieważności, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest właściwy w sprawach wznowienia postępowania podatkowego, stwierdzenia nieważności, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, a także odnowienia lub wygaśnięcia decyzji, o których mowa odpowiednio w art. 20i § 6 i art. 20l § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, wydanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W sprawach postanowień przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 211. Postępowania celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji – prowadzi właściwy zgodnie z przepisami prawa celnego naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 212. W sprawach unieważnienia, zmiany lub cofnięcia decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa celnego właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. 1. Dyrektor izby administracji skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji:

- 1) naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celnych oraz dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
- 2) dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektorów izb celnych wydanych przez te organy w pierwszej instancji

– jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Odwołania od decyzji w sprawach podatkowych i celnych wydanych w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podlegają rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

Art. 214. 1. Pozwolenia, zezwolenia oraz inne decyzje i rozstrzygnięcia wydane przez organy celne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, właściwymi są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 215. 1. Czynności przewidziane przepisami prawa celnego związane z wprowadzaniem towarów na obszar celny Unii Europejskiej, wyprowadzaniem towarów z tego obszaru oraz regulowaniem ich sytuacji, w szczególności obejmowaniem towarów procedurami celnymi, w wyniku których nie zostało wydane ostateczne rozstrzygnięcie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 216. 1. Sprawy wywiadu skarbowego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone są:

- 1) przez pracowników zatrudnionych w jednostkach KAS, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, byli pracownikami wywiadu skarbowego – nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2017 r.;
- 2) przez funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze.

2. Sprawy związane z czynnościami, o których mowa w rozdziale 6 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzone są przez funkcjonariuszy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, byli funkcjonariuszami celnymi wykonującymi czynności, o których mowa w art. 75b ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

3. Organem właściwym w sprawach wywiadu skarbowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzonych przez pracowników wywiadu skarbowego zatrudnionych w urzędach kontroli skarbowej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego, z wyjątkiem czynności związanych z kontrolą operacyjną zastrzeżonych dla Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Organem właściwym w sprawach wywiadu skarbowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, prowadzonych przez pracowników wywiadu skarbowego zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 217. 1. Kontrole podatkowe prowadzone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 281 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Kontrole podatkowe prowadzone przez naczelników urzędów celnych, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

3. Kontrole wykonywane przez organy Służby Celnej na podstawie przepisów rozdziału 3 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

4. Kontrole wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013

z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁶⁾), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

Art. 218. Czynności audytowe wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 56 i art. 61a ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo dyrektorów izb administracji skarbowej.

Art. 219. Urzędowe sprawdzenie wykonywane przez organy Służby Celnej, o którym mowa w art. 64 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone jest na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 220. Zgłoszenia, powiadomienia, wnioski i informacje w zakresie podatku akcyzowego, złożone na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym w zakresie podatku akcyzowego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 221. Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 222. Postępowania w sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

³⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

Art. 222a. 1. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, które zostały złożone do naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy. Upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom wymienionym w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

2. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły kaucję gwarancyjną w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, są obowiązane do dostosowania, do dnia 31 marca 2017 r., kaucji gwarancyjnej, aby przewidywała, w przypadku wszczęcia po dniu 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, o terminy wskazane w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83. W przypadku usunięcia podmiotu z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

3. W przypadku wszczęcia i niezakończenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

4. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, przyjęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,

zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, a jeżeli doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania.

5. Uznaje się, że kaucje gwarancyjne, które zostały złożone w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i przyjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przewidują w przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania.

Art. 223. 1. Postępowania dotyczące wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

2. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych lub uchylenia interpretacji indywidualnych i umorzenia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych, wydanych na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, organem właściwym staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W sprawach zmiany interpretacji indywidualnych na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa, stwierdzenia wygaśnięcia interpretacji indywidualnej, uchylenia interpretacji indywidualnych, zmiany lub uchylenia postanowień, o których mowa w art. 14b § 5a ustawy wymienionej w art. 38,

wydanych na podstawie przepisów tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, organem właściwym staje się dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 224. 1. Organami właściwymi w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczących:

- 1) pozwoleń na korzystanie z procedury TIR,
- 2) wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu towaru,
- 3) prowadzenia listy agentów celnych oraz wydawania decyzji w sprawach wpisu osoby na listę agentów celnych, skreślenia osoby z listy agentów celnych i zawieszenia w działalności agenta celnego,
- 4) wydawania decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej,
- 5) wiążącej informacji akcyzowej

– są organy właściwe po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem odwoławczym od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Organem odwoławczym od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się dyrektor izby administracji skarbowej wyznaczony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 14 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 114, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 225. 1. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez naczelnika urzędu celnego właściwego miejscowo w sprawach podatku akcyzowego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku akcyzowego.

2. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez naczelnika urzędu celnego właściwego miejscowo w sprawach powstania długu celnego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1,

przejmuje naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy w sprawach powstania długu celnego.

3. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku akcyzowego.

4. Postępowania w sprawach opłaty paliwowej w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 24, wszczęte i niezakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przejmuje dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego w sprawach powstania długu celnego.

Art. 226. W sprawach wynikających z przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641, z późn. zm.³⁷⁾) dotyczących wznowienia postępowań w przedmiocie opłaty paliwowej zakończonych decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji właściwe są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 227. Informacje o opłacie paliwowej, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, złożone właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za złożone organom właściwym do przyjmowania takich informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 228. Opłatę paliwową wpłaconą na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej właściwej dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego uznaje się za opłatę paliwową wpłaconą na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.

³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770, 1020, 1250 i 1920.

Art. 229. Organami właściwymi do uzyskania od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych informacji o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, w przypadku wydania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzji administracyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899), są organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 230. Informacje uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym od Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, uznaje się za informacje uzyskane przez organy właściwe do uzyskania tych informacji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 231. Dotychczasowe upoważnienia Szefa Służby Celnej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, dyrektora izby celnej, dyrektora izby skarbowej oraz naczelnika urzędu celnego wydane odpowiednio funkcjonariuszom albo pracownikom w celu wykonywania przez nich obowiązków służbowych oraz zadań stają się upoważnieniami Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego stosownie do ich właściwości, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.

Art. 232. Dyrektor izby administracji skarbowej staje się administratorem danych osobowych, których administratorem był dyrektor izby skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, dyrektor izby celnej, naczelnik urzędu celnego lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

Art. 233. Wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych, o którym mowa w art. 22 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 28, ustalony przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego przed dniem 1 marca 2017 r.

zachowuje moc do dnia ustalenia nowego wykazu pytań i zadań egzaminacyjnych uwzględniającego zmiany w organizacji i funkcjonowaniu Krajowej Administracji Skarbowej, nie dłużej jednak niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 234. 1. W odniesieniu do należności powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był dyrektor izby celnej, wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako wierzyciela.

2. W odniesieniu do należności powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był organ kontroli skarbowej, wierzycielem staje się właściwy naczelnik urzędu skarbowego określony według adresu siedziby tego organu kontroli skarbowej. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki organu kontroli skarbowej.

3. W odniesieniu do obowiązków powstałych i niewygasłych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których wierzycielem był dyrektor izby skarbowej, wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby dyrektora izby skarbowej. Naczelnik urzędu skarbowego wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela.

4. Pozostają w mocy wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia zawierające stanowisko dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej oraz inne czynności dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela podjęte w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 4 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Postępowania w sprawie stanowiska dyrektora izby celnej i dyrektora izby skarbowej jako wierzyciela wszczęte na podstawie art. 34 ustawy zmienianej w art. 4 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego określonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 235. W odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych oraz zobowiązań gwaranta, złożonych przed

dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych i innych opłat, naczelnik urzędu skarbowego określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 § 4 ustawy zmienianej w art. 4 wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej.

Art. 236. Należności celne, o których dłużnik został powiadomiony zgodnie z przepisami prawa celnego i które nie zostały uiszczone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, podlegają zapłacie na rzecz urzędu skarbowego wyznaczonego na podstawie art. 70 ust. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880).

Art. 237. 1. Postępowania w sprawach zgłoszeń INTRASTAT:

- 1) dotyczące wezwań, upomnień i nałożenia kary w odniesieniu do okresów sprawozdawczych przypadających na dzień przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone przez właściwego dyrektora izby celnej,
- 3) w sprawach wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez właściwego dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 4) w sprawach skarg na decyzje wydane przez właściwego dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej właściwy w sprawach zgłoszeń INTRASTAT.

2. Czynności podjęte w ramach postępowań, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 238. W przypadku postępowań w zakresie kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907 i 1935) prowadzonych przez funkcjonariuszy celnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, czynności podjęte w toku tych postępowań pozostają w mocy.

Art. 239. 1. Postępowania egzekucyjne wszczęte przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej

prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

2. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego.

Art. 240. 1. W przypadku postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego.

2. Czynności podjęte przez urzędy skarbowe w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

3. Do postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 241. Postępowania wszczęte przez dyrektora izby celnej jako organ egzekucyjny z urzędu albo na wniosek, skargę i zarzuty złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 242. Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 4, zastosowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez dyrektora izby celnej przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 243. Naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji, o którym mowa w art. 40 § 2 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 244. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora izby celnej w postępowaniach

sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi lub zabezpieczającymi, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 4.

Art. 245. 1. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia zobowiązanego o zmianie wierzyciela lub organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności w stosunku do zobowiązanego.

2. W przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych przez dyrektora izby celnej i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

3. W przypadku zajęć wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych dokonanych przez dyrektora izby celnej i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego oraz numerze rachunku bankowego.

Art. 246. Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w zakresie rozstrzygnięć wydanych przez dyrektora izby celnej jako wierzyciela i organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 247. Do rozpatrzenia wniosków złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 w sprawach, w których egzekucja lub postępowanie egzekucyjne zostały zakończone przez dyrektora izby celnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, właściwy jest naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 248. Do postępowań dotyczących skarg i wniosków złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 wszczętych przed dniem 1 stycznia 2016 r. i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 249. Do należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez dyrektora izby celnej stosuje się przepis art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 250. 1. Do spraw związanych z poborem należności wynikających z mandatów karnych, o których mowa w art. 100 ustawy, o której mowa w art. 63, nałożonych przed dniem 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r.

2. Do rozliczania bloczków mandatowych oraz serii i numerów mandatów generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego nabytych lub przydzielonych przed dniem 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 251. Do rozliczania formularzy mandatu karnego lub serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, odpowiednio wydanych lub przydzielonych przez dyrektora izby skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, organem właściwym jest właściwy miejscowo dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 252. 1. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz Szefa Służby Celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Skargi, wnioski i petycje w zakresie związanym z działalnością naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej wniesione i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje dyrektor izby administracji skarbowej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do zażaleń składanych na podstawie art. 37 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 253. 1. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz. 352) złożone do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo Szefa Służby Celnej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego złożone do dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej.

3. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego złożone do naczelnika urzędu celnego albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej i nierozpatrzone przez te organy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, rozpatruje naczelnik urzędu celno-skarbowego.

Art. 254. Czynności już podjęte w postępowaniach i w kontrolach, o których mowa w art. 199–253, pozostają w mocy.

Art. 255. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, kończy się kadencja Rady Konsultacyjnej Służby Celnej, powołanej na podstawie art. 16 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

Art. 256. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 5 ust. 2, art. 11b ust. 7, art. 11c ust. 3, art. 36c ust. 17, art. 36ca ust. 5, art. 36f ust. 4 i 5, art. 37 ust. 3 oraz art. 37a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 6, art. 95 ust. 6, art. 118 ust. 18, art. 120 ust. 7, art. 127 ust. 6, art. 130 ust. 2, art. 131 ust. 6, art. 134 ust. 7 oraz art. 135 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;

- 2) art. 11g ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 140 pkt 1 i 3 oraz art. 208 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 3) art. 4 ust. 3, art. 8 ust. 11, art. 30 ust. 7, art. 42 ust. 5, art. 46 ust. 6, art. 47 ust. 11, art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1 pkt 1–3, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 51a, art. 56a, art. 64 ust. 10, art. 72 ust. 6 i 7, art. 77 ust. 4, art. 80 ust. 6, art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90, art. 92 ust. 4, art. 93 ust. 3, art. 100 ust. 3, art. 101 ust. 6, art. 111 ust. 4, art. 112 ust. 12, art. 115 ust. 10, art. 120 ust. 7, art. 121 ust. 3, art. 123 ust. 10, art. 125a ust. 2, art. 128 ust. 2, art. 129 ust. 5, art. 135 ust. 2, art. 136 ust. 2, art. 141 ust. 2, art. 142 ust. 2, art. 154 ust. 4, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 3, art. 158 ust. 2, art. 160 ust. 3 i art. 186 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, art. 50 ust. 3, art. 54 ust. 3, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 6, art. 70 ust. 3, art. 89 ust. 1 pkt 1–3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1, art. 92, art. 99 ust. 4, art. 111 ust. 1, art. 134 ust. 7, art. 135, art. 136 ust. 12, art. 153 ust. 6, art. 155 ust. 4, art. 160 ust. 2, art. 163 ust. 2, art. 166 ust. 6, art. 168 ust. 4, art. 169 ust. 3, art. 175 ust. 3, art. 176 ust. 5, art. 188 ust. 4, art. 189 ust. 20, art. 192 ust. 11, art. 197 ust. 7, art. 198 ust. 3, art. 200 ust. 8, art. 203 ust. 2, art. 205 ust. 2, art. 206 ust. 6, art. 212 ust. 2, art. 213 ust. 2, art. 219 ust. 2, art. 220 ust. 2, art. 241 ust. 4, art. 243 ust. 3, art. 244 ust. 3, art. 245 ust. 2, art. 247 ust. 3 oraz art. 274 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 4) art. 15 ust. 7, art. 46 ust. 5, art. 47 ust. 10, art. 67 ust. 2, art. 70 pkt 2 oraz art. 131 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 69 ust. 5, art. 136 ust. 11, art. 140 pkt 2 i 4 oraz art. 208 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;

- 5) art. 49 ust. 3 pkt 3 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ustawy, o której mowa w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 257. Do wyczerpania nakładów druków formularzy, których wzory zostały określone na podstawie odrębnych przepisów zmienianych przepisami niniejszej ustawy, druki te mogą być stosowane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 258. 1. Pracownicy komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, właściwych do obsługi spraw związanych z należnościami wynikającymi z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, stają się pracownikami właściwych miejscowo izb administracji skarbowej odpowiednio z dniem 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe zatrudnienie pracownika będącego członkiem korpusu służby cywilnej, przejętego w trybie określonym w ust. 1, na stanowisku o tej samej nazwie, na którym był zatrudniony w urzędzie wojewódzkim, pracownika tego zatrudnia się na stanowisku należącym do tej samej grupy stanowisk zgodnie z wykazem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

3. Przed przejęciem pracownika, o którym mowa w ust. 1, będącego członkiem korpusu służby cywilnej, sporządza się ocenę okresową tego pracownika, jeżeli od dnia sporządzenia jego ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Dyrektor izby administracji skarbowej w terminie do dnia 31 października 2017 r. zawiera porozumienie z właściwym miejscowo wojewodą określające liczbę pracowników, o których mowa w ust. 1, którzy staną się pracownikami właściwej miejscowo izby administracji skarbowej w terminach określonych w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej obsługi spraw związanych z poborem należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz liczbę spraw mandatowych prowadzonych w urzędach wojewódzkich na podstawie mandatów nakładanych w roku kalendarzowym.

Porozumienie może zawierać również postanowienia dotyczące przekazania właściwej miejscowo izbie administracji skarbowej wyposażenia stanowisk pracy.

5. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego, w terminie 14 dni przed dniem przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1:

- 1) informuje na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie zajądą w zakresie jego stosunku pracy;
- 2) przesyła do właściwego dyrektora izby administracji skarbowej wykaz pracowników zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wykształcenie,
 - c) staż pracy,
 - d) status pracownika z podaniem stopnia służbowego w przypadku urzędnika służby cywilnej,
 - e) stanowisko,
 - f) składniki wynagrodzenia,
 - g) doświadczenie zawodowe na stanowisku obejmującym zadania podlegające przekazaniu.

6. Dyrektor izby administracji skarbowej w terminie 7 dni od dnia przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie jego stosunku pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666) stosuje się odpowiednio.

7. Porozumienia zawarte pomiędzy wojewodami a dyrektorami izb skarbowych na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 4 zachowują moc do czasu zawarcia porozumień na podstawie ust. 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31 października 2017 r.

Art. 259. (uchylony)

Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

- 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.;
- 3) art. 4 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 4) art. 149a:
 - a) pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2017 r.,
 - b) pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.